

Πτυχιακή Έργασία

Εικονογράφηση Παιδικού Βιβλίου:

**“...και συγγνώμη για την καθυστέρηση!
Μία Μεσογειακή Χριστουγεννιάτικη Ιστορία ”**

Ολίβια Φούκα

Κείμενο: Βαγγέλης Γέττος

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ / ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ο/Η κάτωθι υπογεγραμμένος / νη **Ολίβια Φούκα** του **Γεωργίου**, με αριθμό μητρώου **521160060228** φοιτήτρια / της του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής της Σχολής Εφαρμοσμένων Τεχνών & Πολιτισμού του Τμήματος Γραφιστικής και Οπτικής Επικοινωνίας, δηλώνω υπεύθυνα ότι:

«Είμαι συγγραφέας αυτής της πτυχιακής/διπλωματικής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του Ιδρύματος. Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου».

Ο Δηλών /ούσα

Ονοματεπώνυμο
Ολίβια Φούκα

Ο Επιβλέπων Καθηγητής:
ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Επιτροπή:

ΔΕΒΕΤΖΗ ΙΩΑΝΝΑ

ΔΕΛΦΙΝΟ ΙΩΑΝΝΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ 1 : ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Όταν το έλκηθρο του Άι Βασίλη παθαίνει βλάβη πάνω από την έρημο Σαχάρα, ο μόνος τρόπος να φτάσει στην Ευρώπη είναι να μεταμφιεστεί βάζοντας μια κελεμπία και να κάνει μια συμφωνία με τους ντόπιους διακινητές μεταναστών (smugglers).

Έτσι καταλήγει σε ένα παλιό πλοίο γεμάτο μικρά παιδιά και ξεκινάει για τον προορισμό τους. Σύντομα ο καπετάνιος τους εγκαταλείπει και ο Άι Βασίλης με τα παιδιά φτάνουν στην Ιταλία όπου η ακτοφυλακή τους αρνείται την είσοδο. Η επόμενη στάση τους στην Ισπανία αποδεικνύεται να είναι το ίδιο μάταιη με την προηγούμενη.

Ενώ τα παιδιά με τον Άι Βασίλη αντιμετωπίζουν αυτές τις αντίξοες συνθήκες, οι κάτοικοι των χωρών της Ευρώπης ευαισθητοποιούνται και τα παιδιά της Ευρώπης κατεβαίνουν σε πορείες αγανακτισμένα με την πολιτική των χωρών τους.

Έτσι τα παιδιά καταφέρνουν τελικά να φτάσουν στην Ελλάδα που τα υποδέχεται με ανοιχτές αγκάλες. Ο Άι Βασίλης συναντά τα ξωτικά του και συνεχίζει την παράδοση των δώρων με μια μικρή καθυστέρηση...

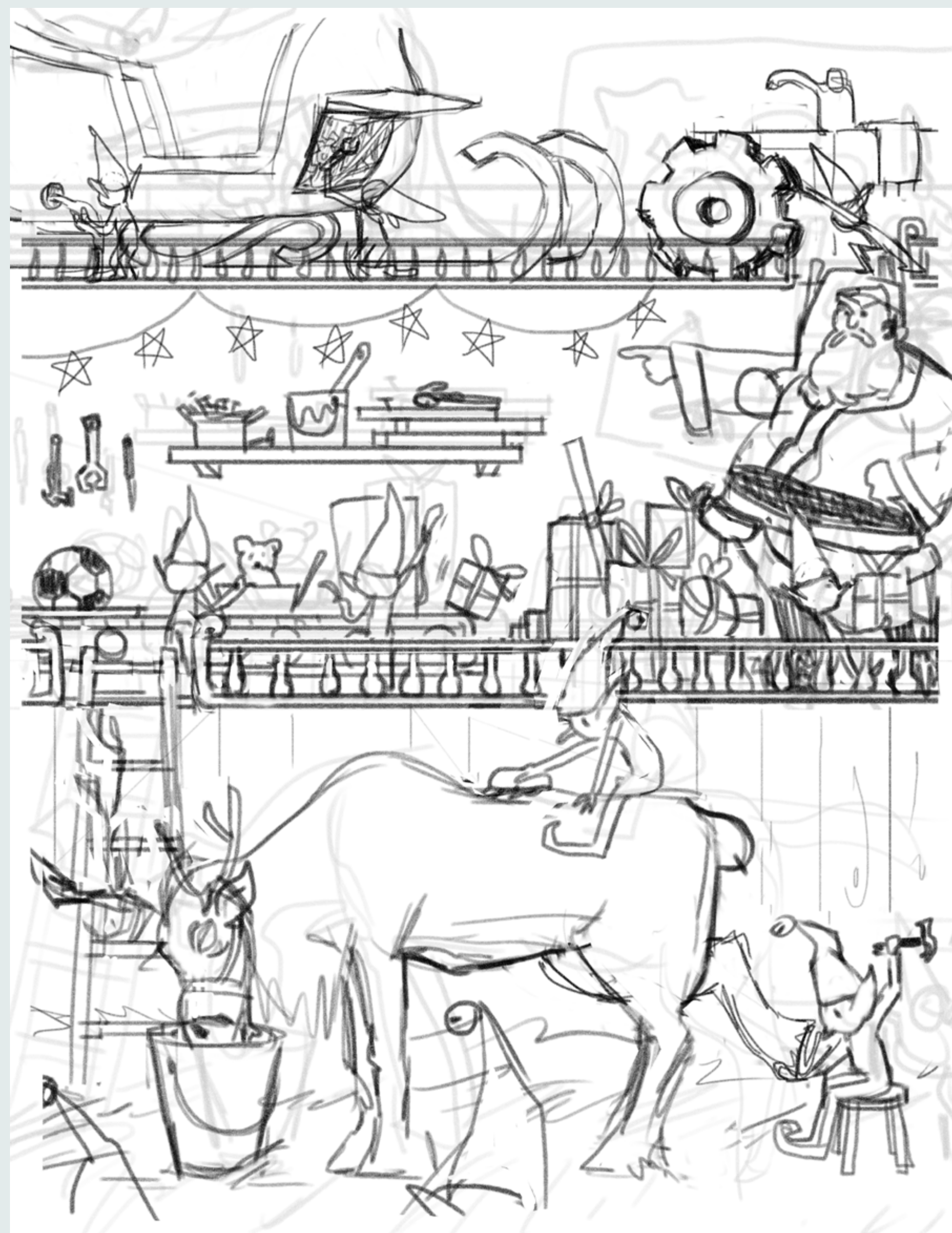
ΕΝΟΤΗΤΑ 2 : ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

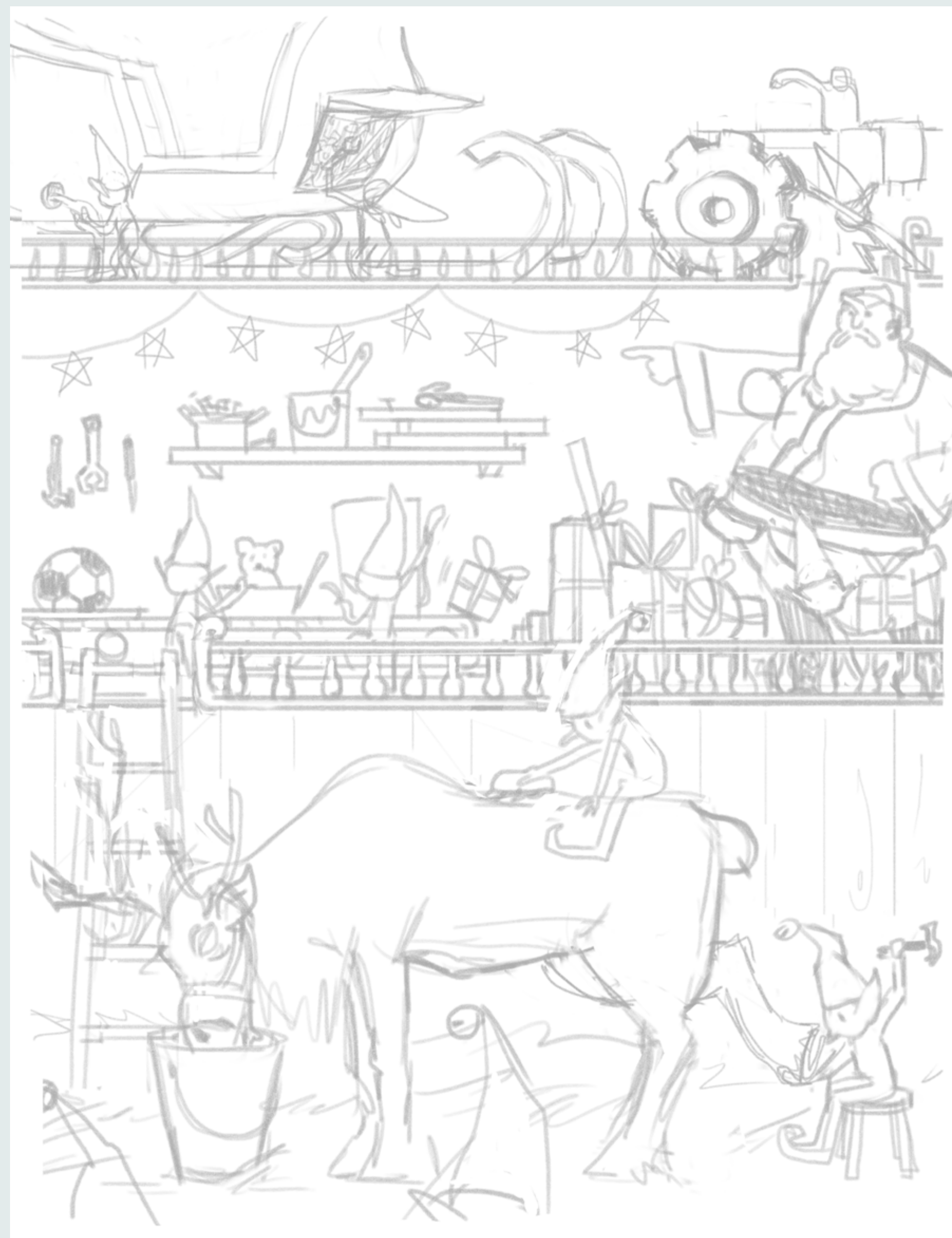
ΕΝΟΤΗΤΑ 2 : ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

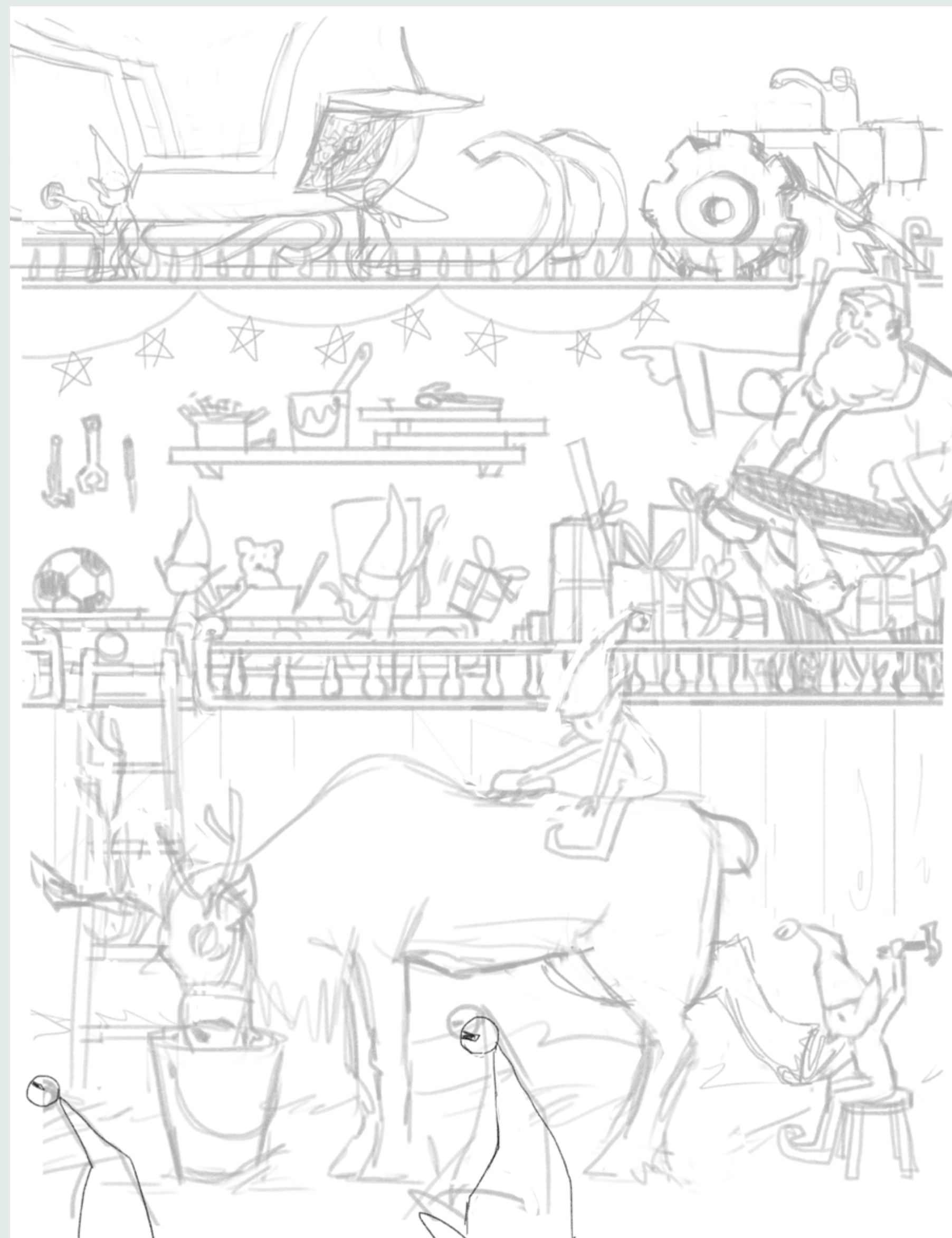
ΕΝΟΤΗΤΑ 2 : ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

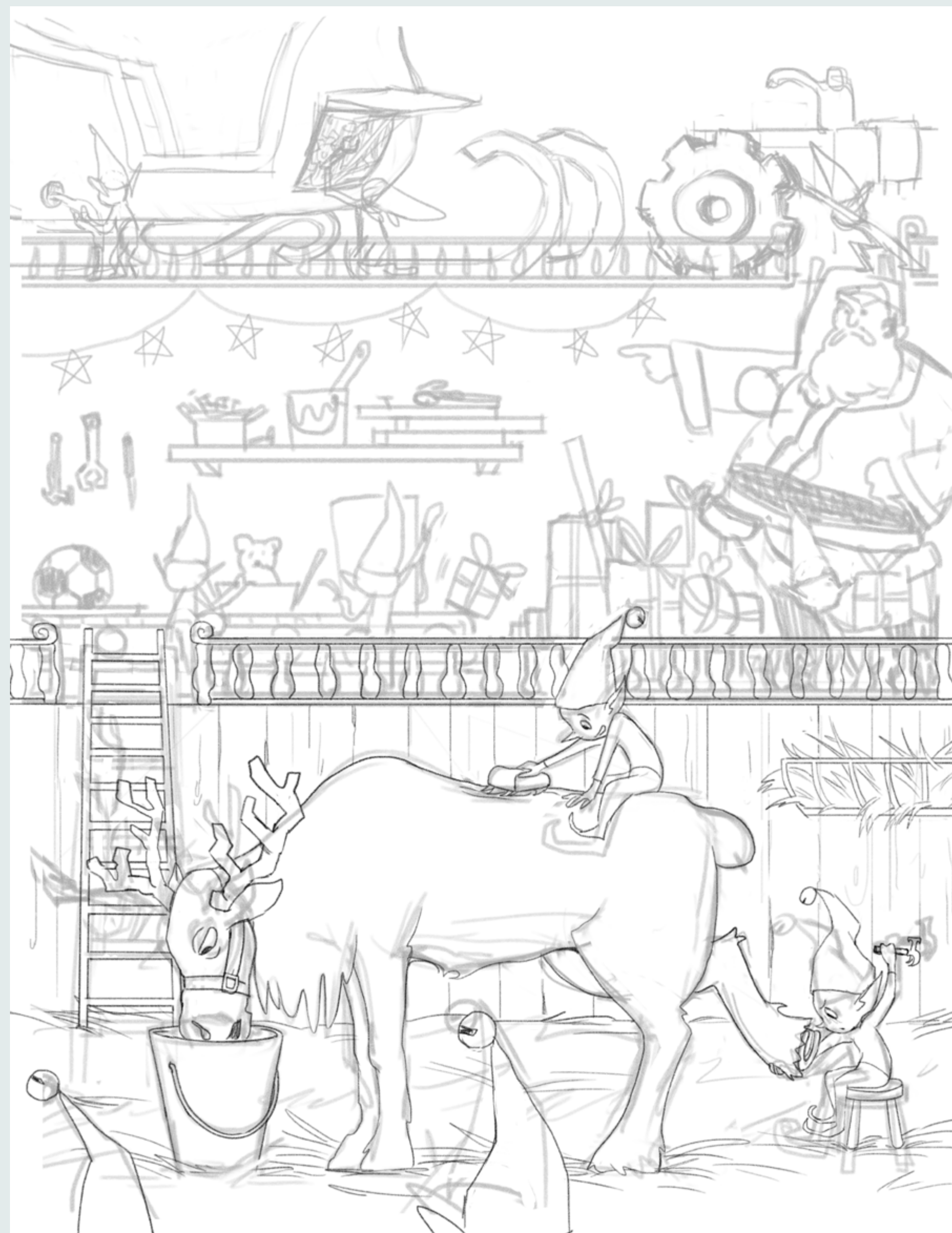
ΕΝΟΤΗΤΑ 2 : ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

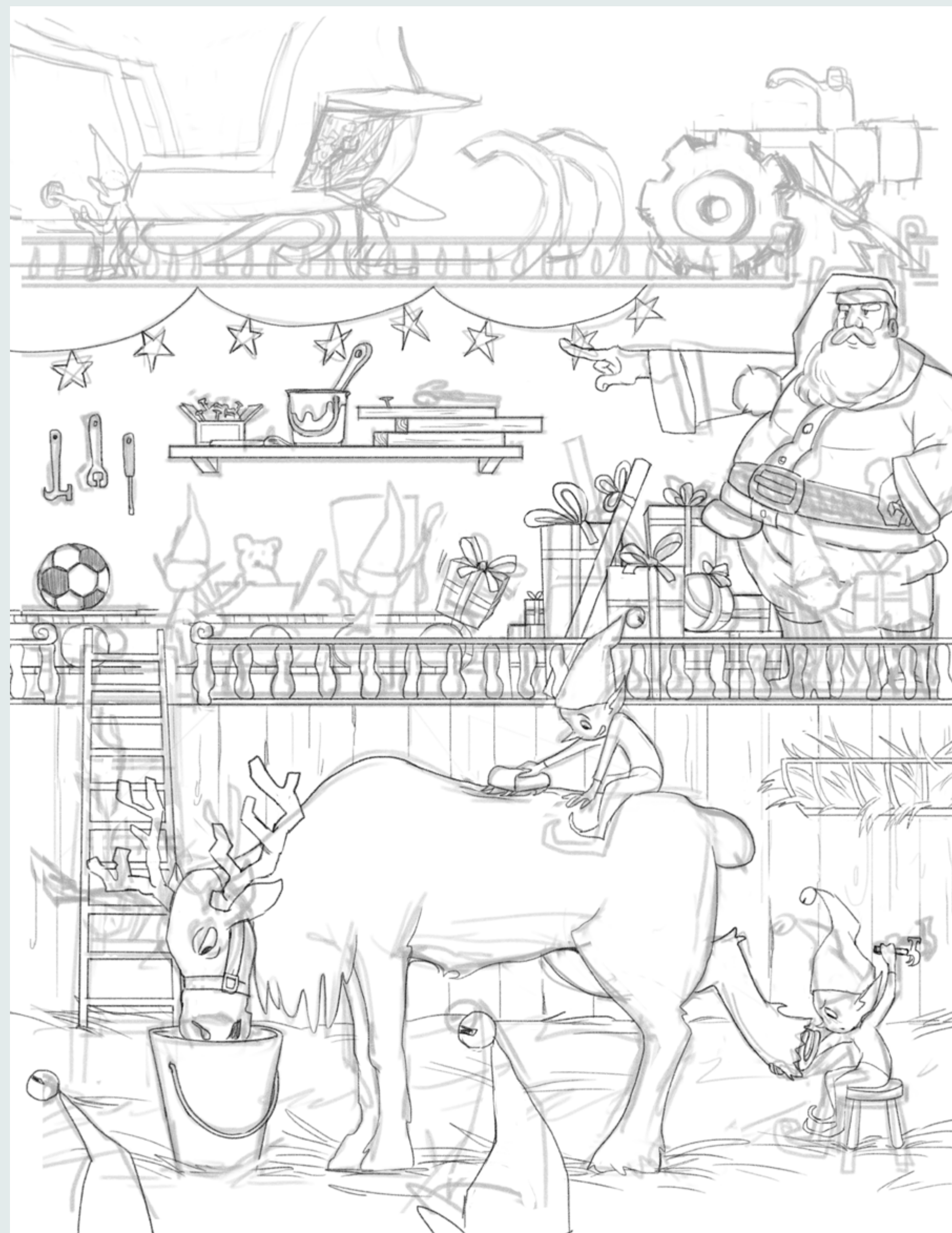
ΕΝΟΤΗΤΑ 2 : ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ 2 : ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

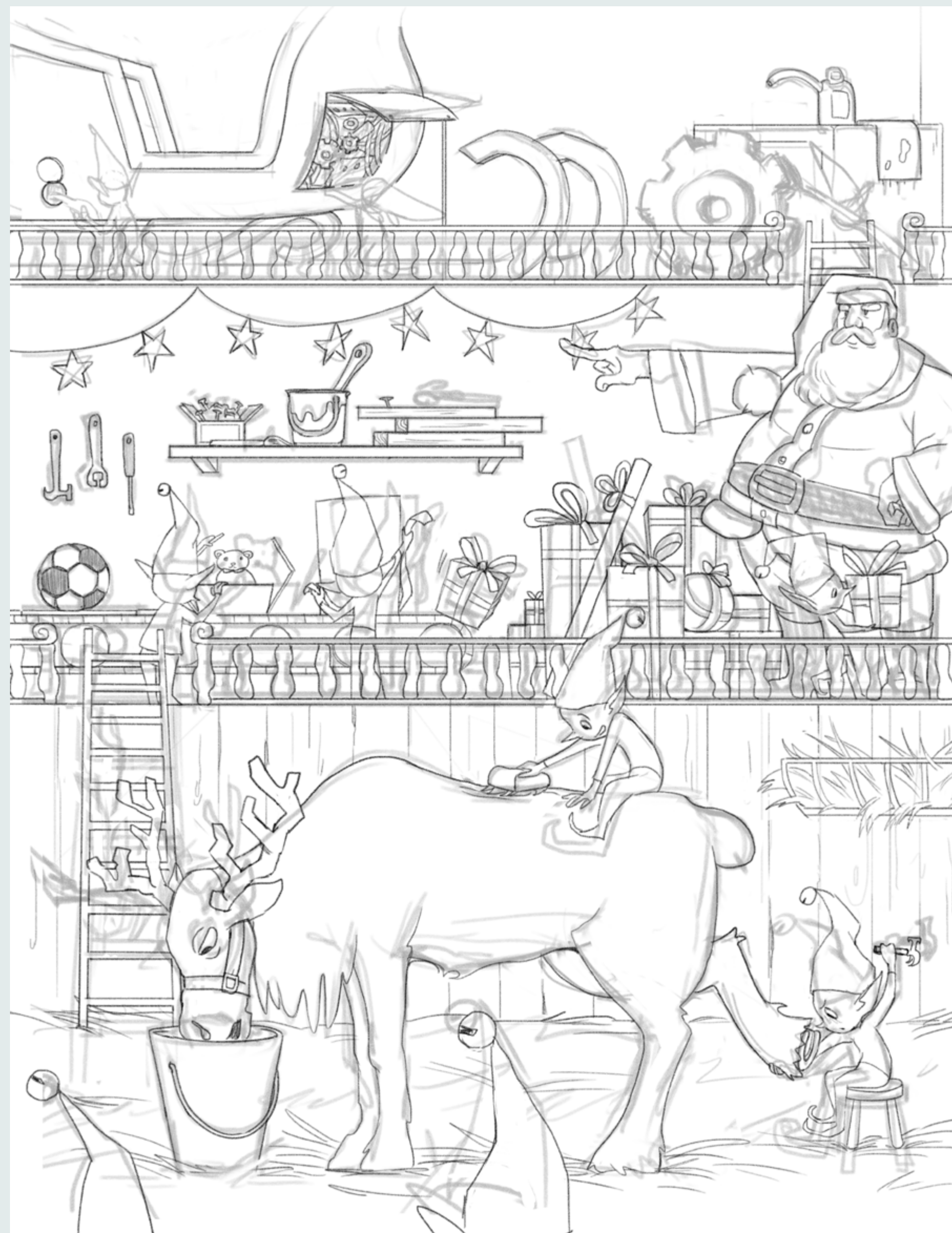
ΕΝΟΤΗΤΑ 2 : ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

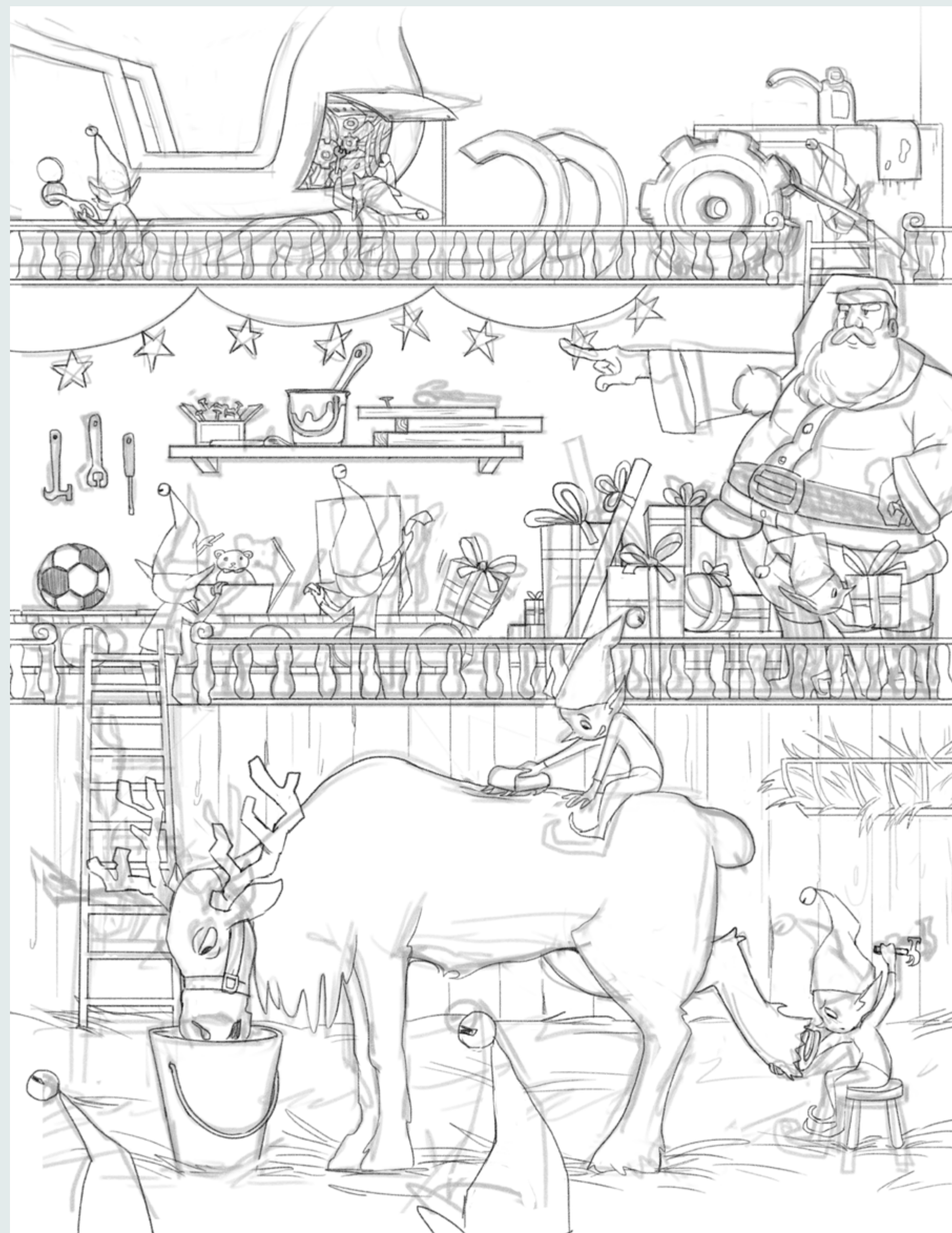
ΕΝΟΤΗΤΑ 2 : ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

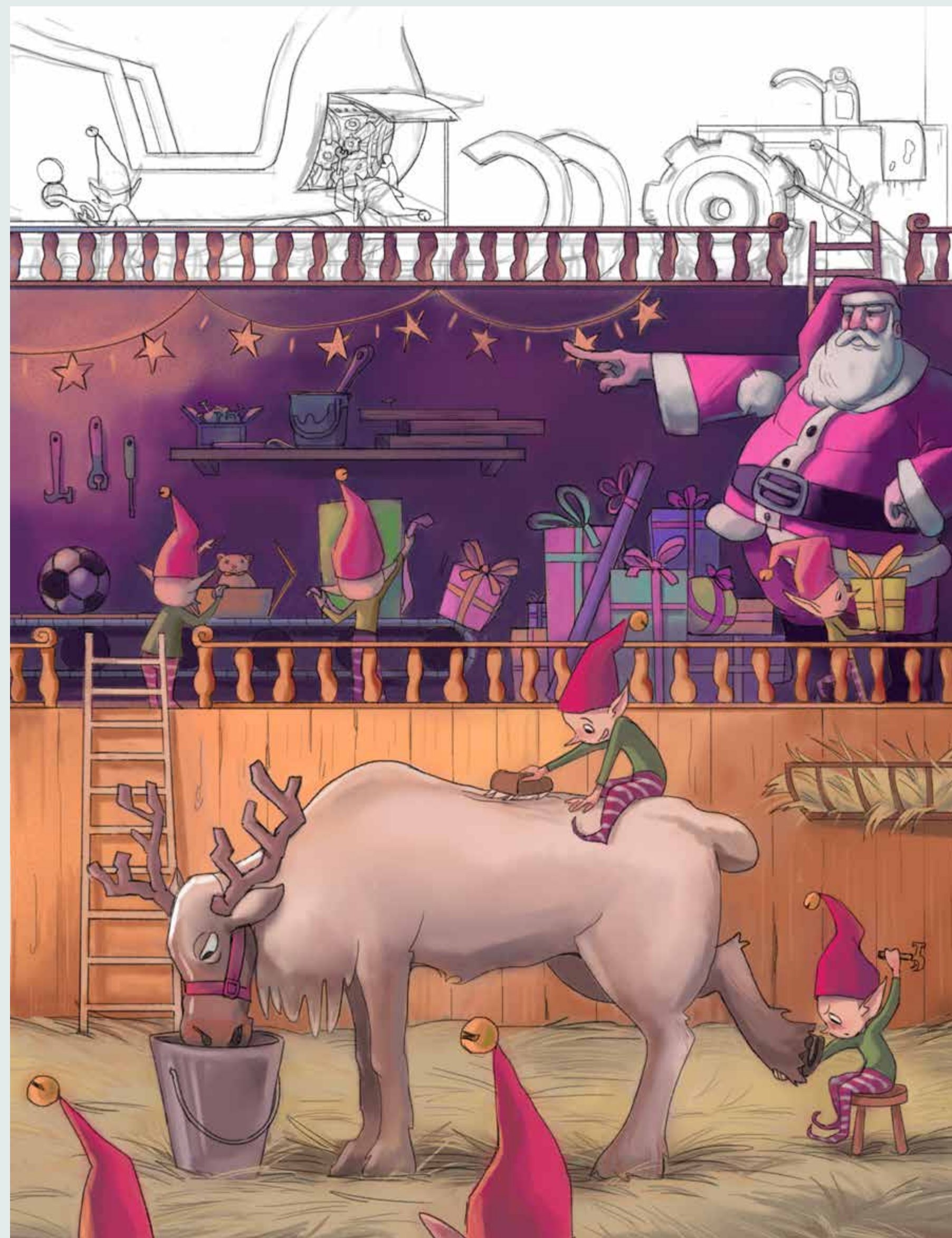
ΕΝΟΤΗΤΑ 2 : ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ 2 : ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ 2 : ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ 2 : ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ 2 : ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ 2 : ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ 2 : ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ 2 : ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ 2 : ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ 2 : ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ 2 : ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Παραμονή Χριστουγέννων. Αργά, πολύ αργά μέσα στη νύχτα. Ο πλανήτης κοιμάται. Ή μάλλον ο μισός πλανήτης, γιατί στον άλλο μισό δεν έχει νυχτώσει ακόμα. Ακόμα και τα πιο ανυπόμονα παιδιά της Ευρώπης, της Αφρικής, της Ασίας και της Αυστραλίας που αποφάσισαν ότι φέτος πρέπει επιτέλους να δουν αν το μεγάλο μυστικό είναι αλήθεια, στο τέλος παραδίδονται σε έναν ήσυχο ύπνο. Τα άγρια ζώα στο μεγάλο ζωολογικό κήπο του Παρισιού κοιμούνται το ένα κοντά στο άλλο για να προστατευθούν από το τσουχτερό κρύο. Οι άνθρωποι που έχασαν στα σπίτια τους στην Αθήνα κουκουλώνονται με κουβέρτες περιμένοντας το ξημέρωμα. Κάποιοι μπαμπάδες ή μαμάδες επιστρέφουν στο Λονδίνο ή στη Ρώμη με το αεροπλάνο από τη δουλειά τους στο εξωτερικό για να περάσουν την πιο μοναδική μέρα του χρόνου με την οικογένειά τους. Προσπαθούν χωρίς επιτυχία να κοιμηθούν στο κάθισμά τους και τα κεφάλια τους κουνιούνται πέρα δώθε σαν γιογιό. Και οι πιλότοι χαχανίζουν με το ίδιο αστέιο που λένε αυτό το βράδυ κάθε χρόνο:

«πρόσεξε μην τρακάρουμε το έλικηθρο του Άη Βασίλη».

Κι ενώ άλλοι ταξιδεύουν, άλλοι κοιμούνται και άλλοι ψευτοκοιμούνται, ο Άη Βασίλης ξεκινά την μεγάλη επιχείρηση.

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Παρά τις καταστροφές, την έλλειψη τροφής, τη φτώχεια και τις δυσκολίες, φέτος ο πληθυσμός των παιδιών συνέχισε να αυξάνεται. Έτσι, οι προετοιμασίες όλης της χρονιάς έγιναν ακόμα πιο εντατικές. Πόσα και πόσα συμβούλια δεν έκανε ο Άη Βασίλης με τα αρχιζωτικά, τους ειδικούς του συμβούλους για το πώς θα καταφέρουν να αυξήσουν την ταχύτητα του ελκθηρου ώστε να καλύψει όλη τη γη σε λιγότερο χρόνο. Και όπως κάθε χρόνο οι λύσεις βρέθηκαν, το ελκθηρο έγινε ακόμα πιο γρήγορο, καθιερώθηκε και ειδικό διαιτολόγιο για τους τράνδους που το τραβούν και όλα ήταν έτοιμα στην ώρα τους.

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Και να σου τον Άγιο Βασίλη να διασχίζει χώρες, ηπείρους, σύνορα και αιθέρες με την πιο μεγάλη ταχύτητα από ποτέ. Τέλειωσε γρήγορα με τις γνώριμες και πολύβουες πόλεις της Βόρειας Αμερικής. Δυσκολεύτηκε λίγο στις παραγκουπόλεις της Νότιας Αμερικής που έχουν χτιστεί σαν λαβύρινθοι αλλά τα κατάφερε έγκαιρα και εκεί. Κινδύνεψε στις μυτερές κορυφές των ασιατικών βουνών που ξεπρόβαλλαν ξαφνικά μέσα από τα παχιά σύννεφα. Λαχτάρησε με τους πυραύλους που πέρασαν ξυστά από την δεξιά σειρά των τارانδών καθώς έφευγε από μία αραβική χώρα που μάλλον τον πέρασε για εχθρικό αεροσκάφος. Ένας τάρανδος έγινε φίλος με ένα καγκουρό στην Αυστραλία και αρνιόταν να συνεχίσει και έτσι ο Άγ Βασίλης αναγκάστηκε να πάρει μαζί του το παράξενο αυτό ζώο. Στο Βόρειο Πόλο, πάλι, το ελικηθρο γλίστρησε στην προσγείωση, ντελαπάρισε και όλα τα δώρα σκορπίστηκαν γύρω από τα ιγκλού. Και στην Αφρική, τον προτελευταίο σταθμό, ο Άγ Βασίλης δεν βρήκε τα σπίτια κάποιων παιδιών που έψαχνε γιατί είχαν φύγει μαζί με τους γονείς τους κυνηγημένα. Αλλά κατάφερε τελικά και τα βρήκε σε γειτονικές χώρες.

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Πρώτες του έγνοιες ήταν να δει αν χάθηκαν δώρα και αν όλοι οι τάρανδοι ήταν εντάξει. Αφού είδε ότι δώρα και τάρανδοι ήταν στη θέση τους, κοίταξε γύρω-γύρω από το έλκηθρο για να διαπιστώσει αν υπήρχαν άνθρωποι και χωριά. Φοβήθηκε μήπως η σκόνη κινούσε υποψίες και το μεγάλο χριστουγεννιάτικο μυστικό αποκαλυπτόταν. Αν κάτι τέτοιο γινόταν, τα παιδιά της Ευρώπης δεν θα έπαιρναν τα δώρα τους, ο ίδιος και τα ζωτικά θα έχαναν τις δουλιές τους και οι τάρανδοι θα κατέληγαν να σέρνουν έλκηθρα Εσκιμώων κυνηγών της Γροιλανδίας, στην καλύτερη περίπτωση. Ευτυχώς γύρω δεν υπήρχε κανείς. Μόνο η απόλυτη, η πιο έρημη έρημος.

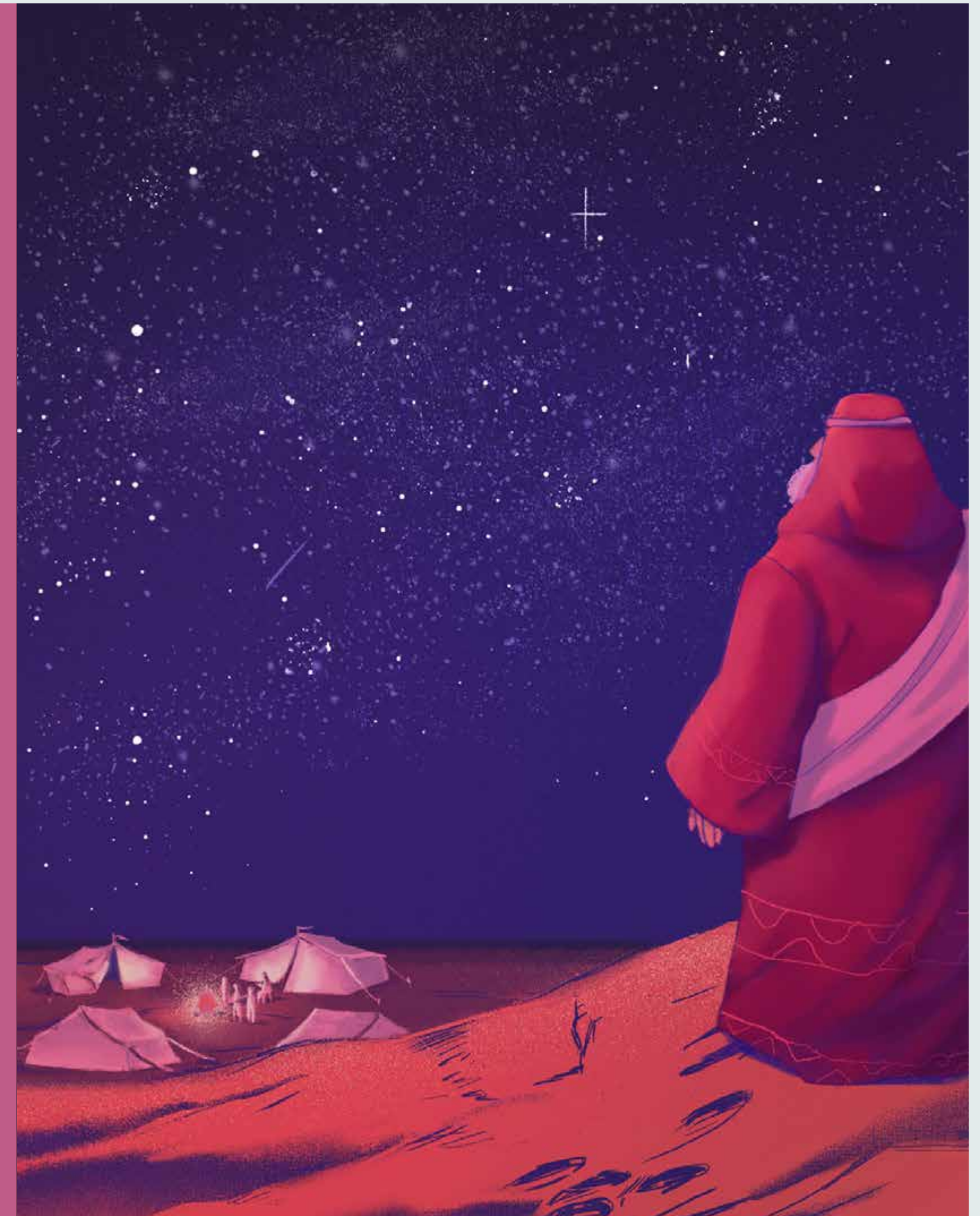

Χρόνος για χάσιμο δεν υπήρχε ούτε γι' αστείο. Ο Άη Βασίλης έλυσε έναν από τους τάρανδους που είχε εκπαιδευτεί ειδικά για περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης ώστε να γυρίσει στη Λαπωνία, την χώρα του Άη Βασίλη, και να ειδοποιήσει τα ζωτικά για τη βλάβη. Εκείνα, σύμφωνα με το σχέδιο, θα έσπευδαν με το εφεδρικό έλκηθρο διάσωσης ώστε να επισκευάσουν γρήγορα το χαλασμένο έλκηθρο και η παράδοση των δώρων να ολοκληρωθεί κανονικά και στην ώρα της. Αμέσως μετά, ο Άη Βασίλης φορτώθηκε τον σάκο με τα δώρα και όπως ήταν, με την κατακόκκινη στολή του, τις χοντρές μαύρες του μπότες και τον πεταχτό του σκούφο ξεκίνησε να βαδίζει μέσα στην έρημο. Με τον χριστουγεννιάτικο χάρτη του στο χέρι και με την εμπειρία του στο μυαλό, ξεκίνησε για να βρει άλλο τρόπο να φτάσει στην Ευρώπη, όσο τα ζωτικά θα ξεκινούσαν την επιχείρηση επισκευής.

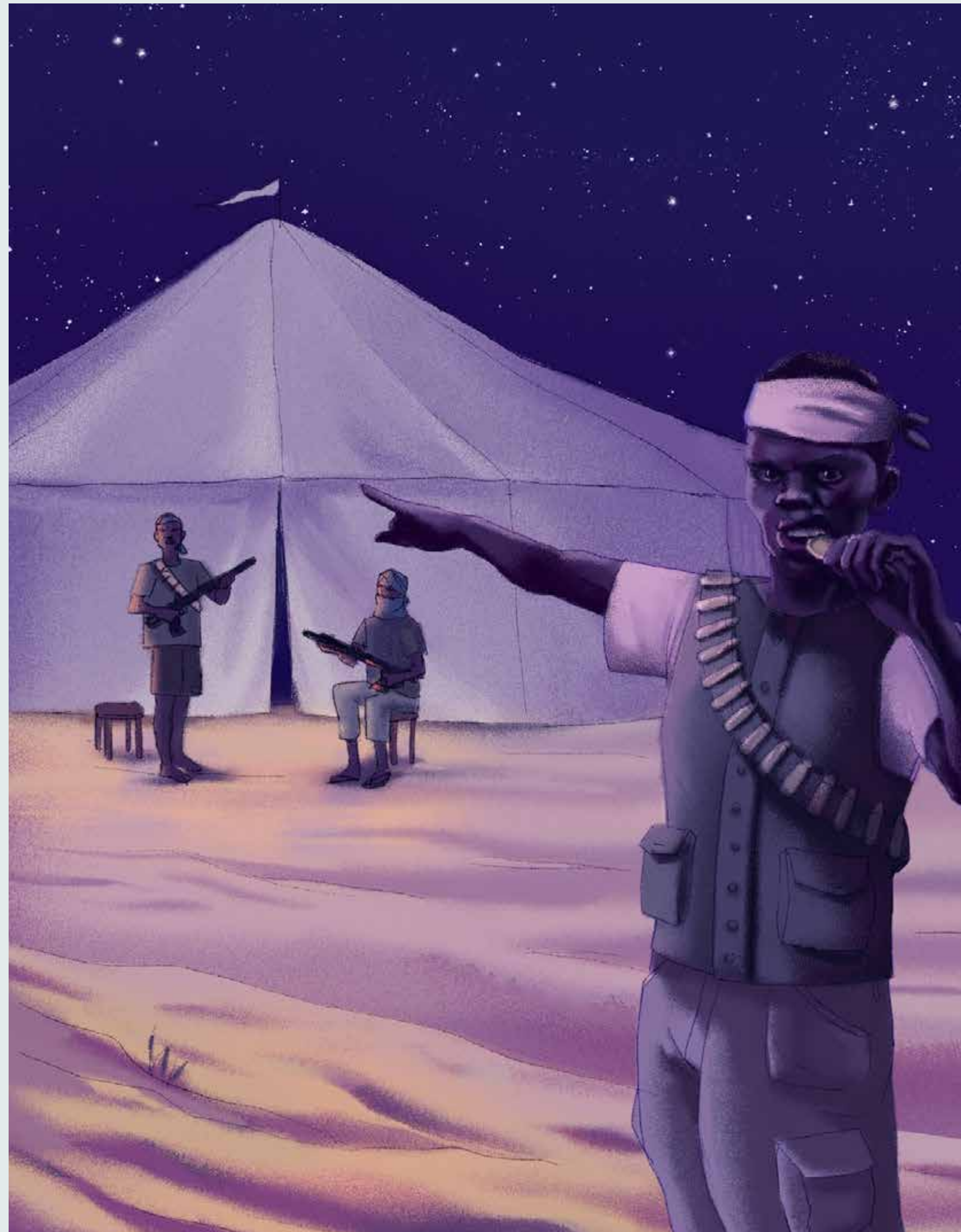

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Με στόχο να φτάσει στη θάλασσα το συντομότερο δυνατό, ο Άη Βασίλης περπάτησε κάμποση ώρα ώσπου, σε μια στιγμή, διέκρινε από μακριά ένα μικρό, τρεμουλιαστό φως. Πλησίασε περισσότερο με όση δύναμη είχε και σιγά-σιγά η εικόνα συμπληρωνόταν: τέσσερις-πέντε σκηνές στη μέση του πουθενά, στη μέση μια φωτιά και γύρω της καθισμένοι μερικοί θεόρατοι Αφρικανοί που μιλούσαν με τις δυνατές τους φωνές και έπιναν διάφανα ποτά από γυάλινα μπουκάλια. Καθώς πλησίασε ακόμα περισσότερο είδε ότι στα χέρια τους μερικοί από αυτούς κρατούσαν όπλα. Δεν ταραχτήκε και αποφάσισε να πάει και να τους μιλήσει, χωρίς βέβαια να αποκαλύψει ποιος είναι και ποια είναι τα σχέδιά του. Άλλωστε σε εκείνα τα μέρη δεν είχαν ακούσει και πολλοί τη φήμη του. Πριν όμως απ' όλα έπρεπε να αλλάξει ρούχα γιατί μια στολή σαν και τη δική του σίγουρα θα τους έβαζε σε σκέψεις. Έτσι άνοιξε τον σάκο έκτακτης ανάγκης που είχε μαζί του, άνοιξε το κουτί που έγραφε «Βόρεια Αφρική» και έβγαλε από μέσα μία κελιμπία, ένα καρό μαντήλι για το κεφάλι και δερμάτινες παντόφλες. Τα φόρεσε γρήγορα, έγωσε την κόκκινη στολή του στο κουτί, ξαναφορτώθηκε το σάκο με τα δώρα και τράβηξε κατά τους ανθρώπους. Κάποιος από αυτούς τον είδε και πετάχτηκε με το μακρύ του αυτόματο όπλο στο χέρι ουρλιάζοντας.

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Ο Άη Βασίλης, μετά από τόσα επαγγελματικά ταξίδια, ήξερε τη γλώσσα του και του φώναζε: «έρχομαι ειρηνικά! Ήμουν καμηλιέρης! Μεταφέρω εμπορεύματα από τη μια άκρη της ερήμου στην άλλη. Με το ξέσπασμα του πρόσφατου εμφυλίου πολέμου, οι άνθρωποι από την διπλανή όαση μας επιτέθηκαν και μου πήραν τις καμήλες. Δεν έχω τίποτα πια στον κόσμο παρά μερικά παιχνίδια που μετέφερα στην Βεγγάζη, το μεγάλο λιμάνι της Λιβύης. Τώρα που έμεινα με μόνη μου περιουσία αυτά τα ασήμαντες αξίας παιχνίδια, θέλω να πάω στην Ευρώπη να βρω την τύχη μου. Βοήθεια ζητάω και μπορώ να πληρώσω γι' αυτή!». Στο άκουσμα αυτό, ένας άλλος από την ομάδα των θεόρατων αντρών σηκώθηκε αργά και με ένα νεύμα έδωσε εντολή στον ένοπλο σύντροφό του να φέρει τον γέρο περιπλανώμενο κοντά του. Ότα ν ο άνδρας, που φαινόταν να είναι ο αρχηγός της ομάδας, αντίκρυσε τον Άη Βασίλη με το φως της φωτιάς να του φωτίζει το πρόσωπο τον κοίταξε για λίγο. «Δεν μου φαίνεσαι από αυτά τα μέρη», του είπε. «Ποιος σε έστειλε να μας καλοπιάσεις;», τον ρώτησε ύστερα. «Κανείς», απάντησε ο Άη Βασίλης, «όσα σας λέω είναι αλήθεια. Θα σας πληρώσω αν με πάτε μέχρι τη θάλασσα και μου βρείτε τρόπο να φτάσω στην Ευρώπη. Κρατήστε με εδώ αν θέλετε, βάλτε όσους φρουρούς θέλετε. Δεν θα το σκάσω γιατί σας χρειάζομαι.». «Και με τι θα μας πληρώσεις;», ρώτησε ειρωνικά ο άνδρας, «μήπως με κούκλες, σβούρες ή με μεταλλικά αυτοκινητάκια μινιατούρες;» είπε αρπάζοντας τον σάκο του Άη Βασίλη και γυρνώντας ύστερα προς τους συντρόφους του που ξέσπασαν σε εκκωφαντικά γέλια. «Όχι», είπε απότομα και αποφασιστικά ο Άη Βασίλης τραβώντας πίσω τον σάκο του. Και ανοίγοντας ένα μικρό πουγκί έβγαλε μια χούφτα χρυσά νομίσματα. Οι άνδρες σώπασαν ξαφνικά, θαμπωμένοι καθώς ήταν από το θέαμα των νομισμάτων. Ο αρχηγός τους πήρε ένα και το δάγκωσε με τα δόντια του. «Μιμμμ. Τώρα μάλιστα, μιλάμε σοβαρά, πάρτε τον στην σκηνή που κρατάμε και τους άλλους» είπε και δύο άνδρες με όπλα σηκώθηκαν για να εκτελέσουν την εντολή. Μόνο που δεν είχε καταλάβει ότι τα νομίσματα αυτά ήταν ψεύτικα. Ήταν όμως τόσο καλοφτιαγμένα που έμοιαζαν με αληθινά και προορίζονταν για έναν μικρό Δανό που ονειρευόταν να γίνει τραπεζίτης και για τα Χριστούγεννα ήθελε δώρο ένα θησαυροφυλάκιο γεμάτο χρυσάφι. Μιας που ο Άη Βασίλης δεν είχε μαζί του χρήματα ούτε αυτής της χώρας ούτε και καμίας άλλης, αναγκάστηκε να τα χρησιμοποιήσει. «Το μόνο που σας ζητάω, είναι να με στείλετε στην Ευρώπη όσο πιο γρήγορα γίνεται», φώναξε ο Άη Βασίλης καθώς οι άνδρες τον τραβούσαν άγρια προς τη σκηνή. «Καλά θα κάνεις να μην μιλάς πολύ όσο είσαι μαζί μας», απάντησε ο αρχηγός γυρνώντας του την πλάτη.

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Οι άνδρες έδεσαν τα χέρια του Άη Βασίλη πίσω από την πλάτη του και τον έσπρωξαν σε μια κατασκότεινη σκηνή. Βρήκε μια γωνιά και κάθισε. Αμέσως κατάλαβε ότι στην σκηνή υπήρχαν και άλλοι.

«Είναι κανείς εδώ», ψιθύρισε σε μια από τις γλώσσες που ήξεραν όλοι οι άνθρωποι της περιοχής. Απάντηση όμως δεν πήρε και έτσι δοκίμασε σε μια άλλη γλώσσα της Αφρικής.

«Είναι κανείς εδώ;».

«Ναι, είμαστε δύο άνδρες από το Σουδάν, μία γυναίκα από τον Νίγηρα και μία γυναίκα από το Τσαντ.» , είπε μια αόρατη ανδρική φωνή από την άλλη άκρη της σκηνής.

«Και τι σας συνέβη;» , είπε ο Άη Βασίλης.

«Τους πληρώσαμε κι εμείς για να μας πάνε στην Βεγγάζη και από εκεί στην Ευρώπη. Περιμένουμε τρεις μέρες τώρα, χωρίς φαγητό, μόνο με ένα νερό που όταν το πίνεις σε πονάει το στομάχι σου» , είπε πάλι η φωνή.

«Υπομονή, όλα θα πάνε καλά» , προσπάθησε να καθησυχάσει τη φωνή ο Άη Βασίλης. Αλλά μάλλον ήταν περισσότερο τον εαυτό του που προσπαθούσε να καθησυχάσει.

Καθώς οι ώρες πενούσαν, η ανησυχία άρχισε να κυριεύει τον Άη Βασίλη. Νέα από τα ξωτικά για την επισκευή δεν είχε. Πως θα μπορούσε άλλωστε, φυλακισμένος και με δεμένα τα χέρια καθώς ήταν μέσα σε μια σκηνή, στη μέση της ερήμου. Την καθυστέρηση στην παράδοση των δώρων την είχε βέβαιη. Θα ήταν η πρώτη φορά στην καριέρα του αλλά ήταν αποφασισμένος να κάνει ό,τι μπορεί ώστε η καθυστέρηση να ήταν όσο μικρότερη γίνεται. Και καθώς περίμενε να δει τι θα του ξημερώσει η κακή του τύχη, οργιζόταν με τον εαυτό του αλλά και με τα ξωτικά για την κακή συντήρηση του ελκίθρου και για το λάθος που θα μπορούσε να είχε προβλεφθεί. Με αυτές τις σκέψεις που του κούρασαν το ήδη κουρασμένο του μυαλό, τον πήρε ο ύπνος τις πρώτες πρωινές ώρες.

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Δεν ήξερε πόσες ώρες είχε κοιμηθεί. Πάντως όταν οι δύο ένοπλοι άνδρες που τώρα είχαν καλύψει τα πρόσωπά τους με μαντήλια τον ξύπνησαν απότομα και τον τράβηξαν έξω, ο ήλιος στεκόταν στη μέση του ουρανού και έκαιγε την έρημο. Όταν τον έβγαλαν έξω, έστησαν τον Άη Βασίλη στη σειρά μαζί με τους άρατους ανθρώπους της σκηνής.

«Φεύγουμε!» του είπε ένας από τους άνδρες που στέκονταν και ο Άη Βασίλης αναγνώρισε την άρατη φωνή.

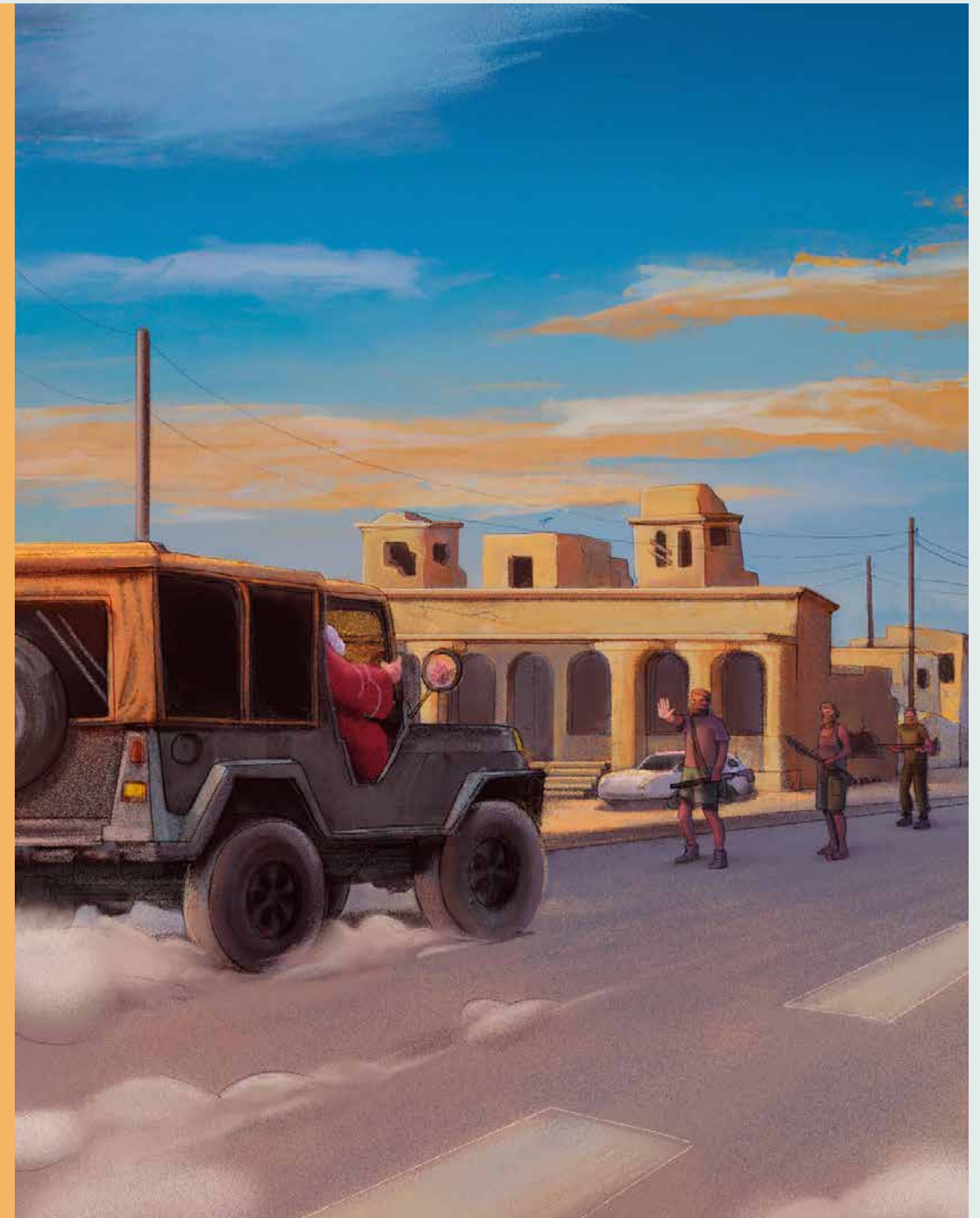
Οδήγησαν την ομάδα μπροστά στον αρχηγό που και αυτός είχε φορέσει ένα μαντήλι που έκρυβε το μισό του πρόσωπο.

«Ετοιμαστείτε, φεύγετε αμέσως για την Βεγγάζη», τους είπε και τους έδειξε παραπέρα δύο παλιά, βασανισμένα τζιπ με αναμμένη μηχανή και τους οδηγούς τους να περιμένουν στη θέση τους.

«Από εκεί θα μπειτε σε διαφορετικά δικά μας πλοία και θα πάτε στην Ιταλία», πρόσθεσε και έδωσε το σάκο με τα δώρα στον Άη Βασίλη.

«Κουράγιοο φίλοι μου!» φώναξε στους άνδρες και τις γυναίκες που έμπαιναν στο ένα από τα αυτοκίνητα καθώς οι ένοπλοι τον τραβούσαν προς το άλλο. Μόλις ο Άη Βασίλης και οι φρουροί του κάθισαν στις θέσεις τους, ο οδηγός έβαλε αμέσως μπρος και έφυγε.

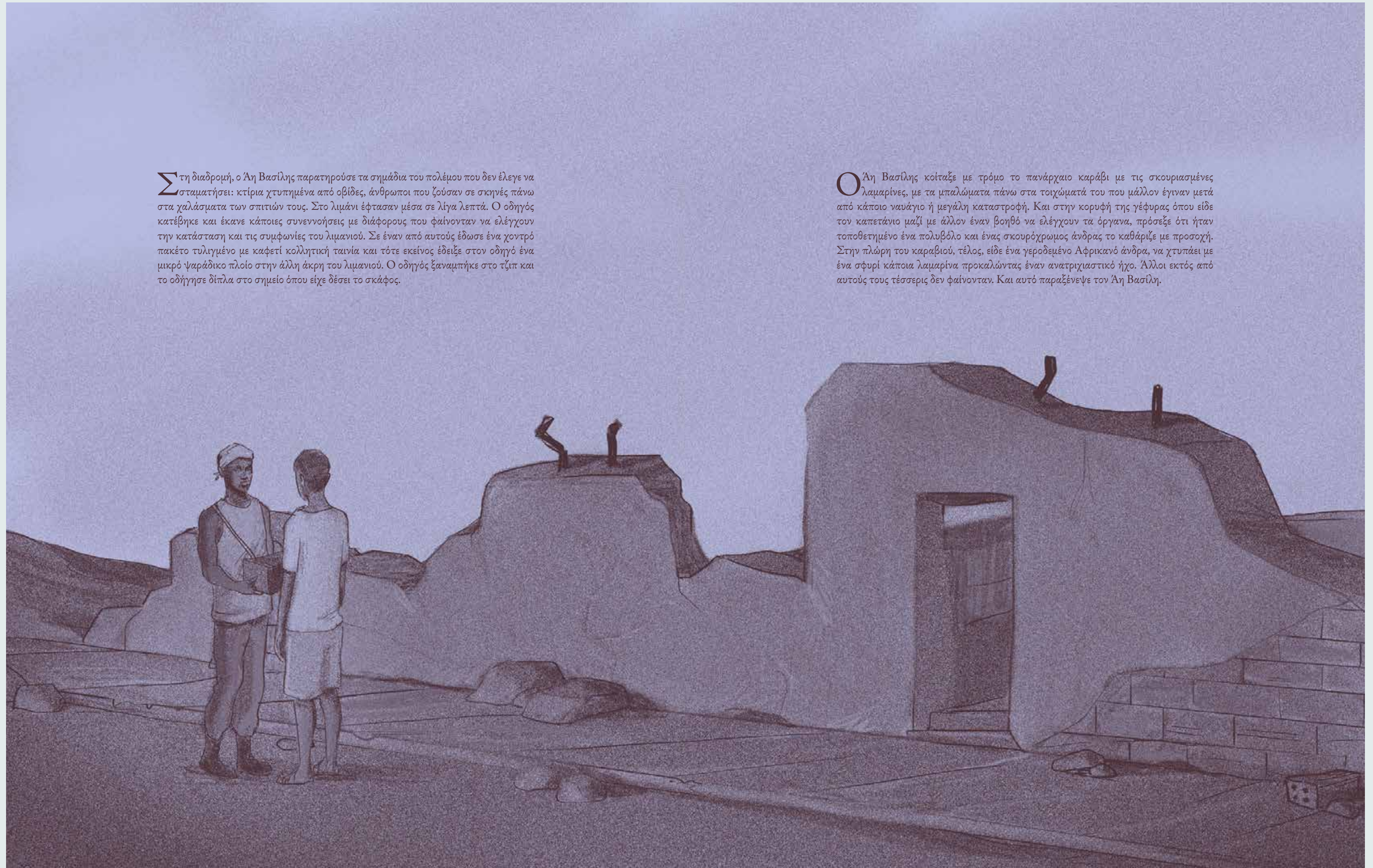
Το τζιπ έφτασε στα περίχωρα της Βεγγάζης σε λίγη ώρα. Ο Άη Βασίλης σκέφτηκε ότι είχε υπολογίσει σωστά ότι η θάλασσα ήταν κοντά στο σημείο όπου προσγειώθηκε αναγκαστικά το έλικηθρο και χάρηκε κάπως με τον εαυτό του. Σε κάποια είσοδο της πόλης, ένοπλοι με καλυμμένα πρόσωπα είχαν στήσει μπλόκο και αφού έκαναν νόημα στον οδηγό να σταματήσει πλησίασαν το όχημα. Συνομήλησαν για λίγο με τον οδηγό και τους δύο άνδρες και σε λίγο άρχισαν να γελούν όλοι μαζί με κάποιο αστείο που είπε ένας από αυτούς. Ύστερα, οι ένοπλοι που φύλούσαν την είσοδο απομάκρυναν την μπάρα που εμπόδιζε την διέλευση και το τζιπ συνέχισε την πορεία του προς το λιμάνι.

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Στη διαδρομή, ο Άη Βασίλης παρατηρούσε τα σημάδια του πολέμου που δεν έλεγε να σταματήσει: κτίρια χτυπημένα από οβίδες, άνθρωποι που ζούσαν σε σκηνές πάνω στα χαλάσματα των σπιτιών τους. Στο λιμάνι έφτασαν μέσα σε λίγα λεπτά. Ο οδηγός κατέβηκε και έκανε κάποιες συνεννοήσεις με διάφορους που φείνονταν να ελέγχουν την κατάσταση και τις συμφωνίες του λιμανιού. Σε έναν από αυτούς έδωσε ένα χοντρό πακέτο τυλιγμένο με καφετί κολλητική ταινία και τότε εκείνος έδειξε στον οδηγό ένα μικρό ψαράδικο πλοίο στην άλλη άκρη του λιμανιού. Ο οδηγός ξαναμπήκε στο τζιπ και το οδήγησε δίπλα στο σημείο όπου είχε δέσει το σκάφος.

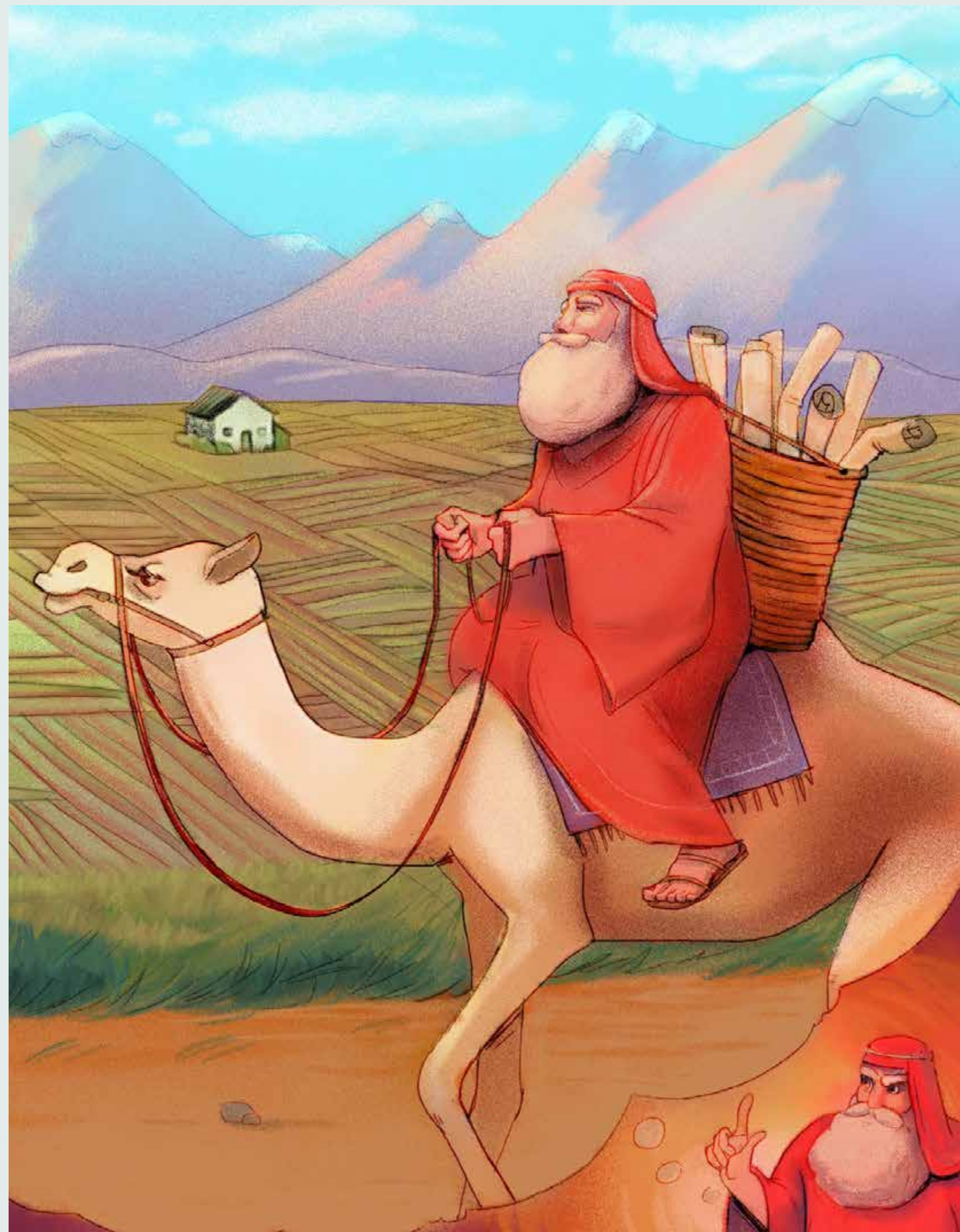
Ο Άη Βασίλης κοίταξε με τρόπο το πανάρχαιο καράβι με τις σκουριασμένες λαμαρίνες, με τα μπαλώματα πάνω στα τοιχώματά του που μάλλον έγιναν μετά από κάποιο ναυάγιο ή μεγάλη καταστροφή. Και στην κορυφή της γέφυρας όπου είδε τον καπετάνιο μαζί με άλλον έναν βοηθό να ελέγχουν τα όργανα, πρόσεξε ότι ήταν τοποθετημένο ένα πολυβόλο και ένας σκουρόχρωμος άνδρας το καθάριζε με προσοχή. Στην πλήρη του καραβιού, τέλος, είδε ένα γεροδεμένο Αφρικανό άνδρα, να χτυπάει με ένα σφυρί κάποια λαμαρίνα προκαλώντας έναν ανατριχιαστικό ήχο. Άλλοι εκτός από αυτούς τους τέσσερις δεν φείνονταν. Και αυτό παραξένεψε τον Άη Βασίλη.

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Ηαπορία του λύθηκε σύντομα. Σε λίγα λεπτά, οι άνδρες που τον έφεραν μέχρι εκεί, άνοιξαν μία σιδερένια καταπακτή στην κουβέρτα του πλοίου και δεκάδες παιδικά κεφαλάκια στράφηκαν προς το ξαφνικό φως της μέρας κοιτάζοντας τον Άη Βασίλη και τους άνδρες. Ο Άη Βασίλης δεν πρόλαβε καν να σαστίσει καθώς οι δύο άνδρες τον έσπρωξαν με δύναμη προς τα παιδιά. Μάλιστα ο Άη Βασίλης γλίστρησε και προσγειώθηκε άσχημα στον πάτο του αμπαριού. Του ήρθε μία τρομερή ζαλάδα και το τελευταίο πράγμα που θυμάται είναι τα δεκάδες ζευγάρια παιδικά μάτια να τον περιτριγυρίζουν μέσα στο μισοσκόταδο.

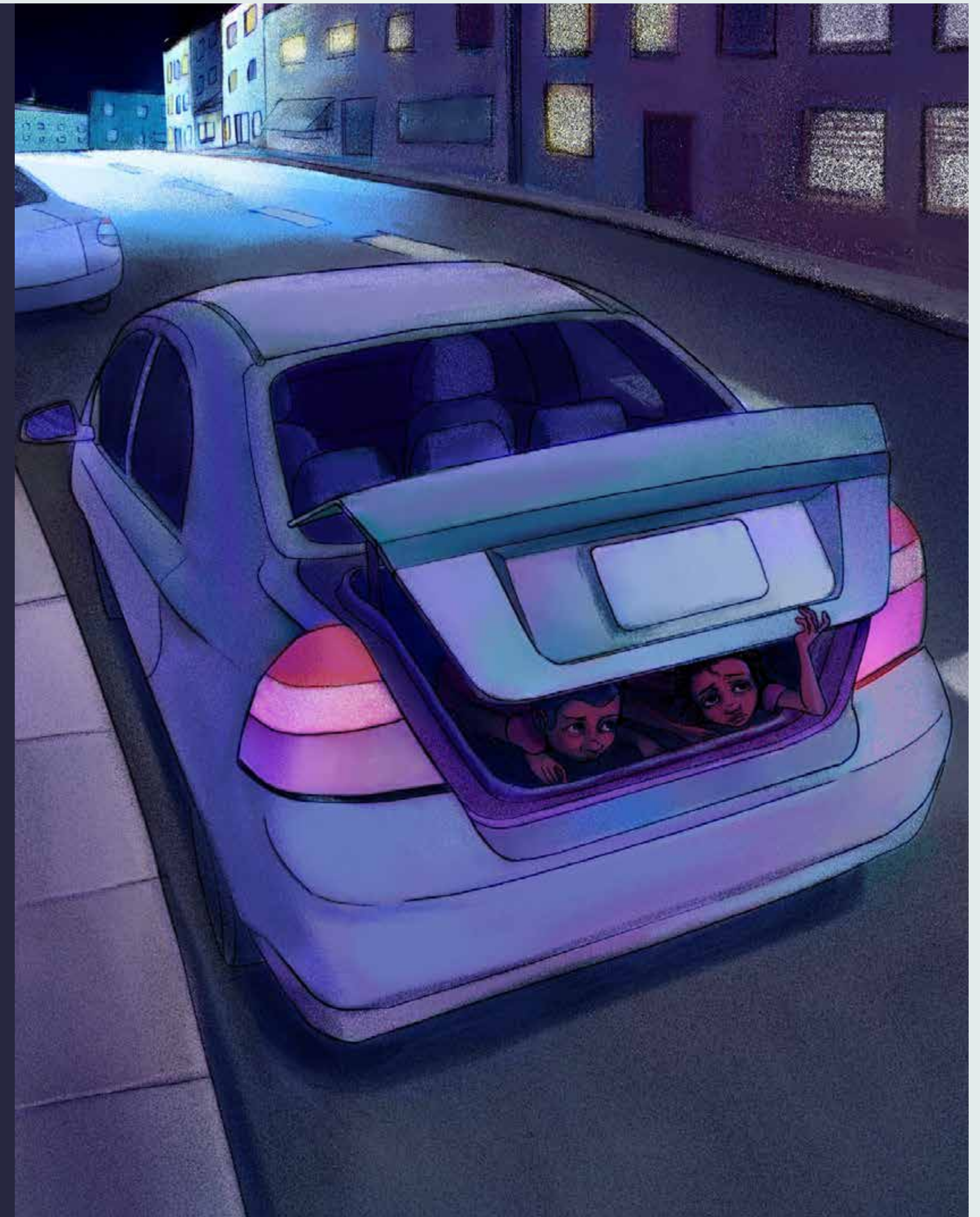
Όταν συνήλθε, το καράβι είχε ήδη ξεκινήσει. Το κατάλαβε τόσο από τον τρομερό ήχο της παλιάς μηχανής, όσο και από την τραμπάλα που κάθε τόσο έκανε το σκαρί. Σε κάθε ανέβασμα και κατέβασμα άκουγε τα παιδιά, αγόρια και κορίτσια, να φωνάζουν καθώς έψαχναν τρόπο να πιαστούν από κάπου και να μην πέσει το ένα πάνω στο άλλο. Κάποια παιδιά το διασκεδάζαν και γελούσαν δυνατά. Όταν ήρθε στα σύγκαλά του, είδε ότι τα παιδιά τον είχαν σκεπάσει προσεκτικά με διάφορα τσουβάκια που μύριζαν πετρέλαιο για να μην κρύνει. Ακόμα, του είχαν βάλει για μαξιλάρι μια άδεια ξύλινη ψαροκασέλα. Χαμογέλασε όταν είδε την φροντίδα που του πρόσφεραν οι μικροί. Ένα από τα παιδιά τον είδε που συνήλθε και του μίλησε αμέσως. Γρήγορα όλα τα παιδιά έκαναν έναν κύκλο γύρω του. «Ποιος είσαι;», τον ρώτησε ένα. «Χι. Είμαι ειδικός στα παιδικά χαμόγελα και πάω να χαρίσω μερικά εκατομμύρια από αυτά σε παιδιά στην Ευρώπη». «Ε, τότε, κάνε μας κι εμάς να χαμογέλασουμε», του είπε ένα άλλο παιδί, κάπως μεγαλύτερο από τα άλλα. «Θα προσπαθήσω», του απάντησε χαμογελώντας ο Άη Βασίλης, «αλλά θα ήθελα κι εγώ να μου πείτε ποιο είστε», πρόσθεσε προσπαθώντας να διακρίνει τα πρόσωπά τους στο φως του μεσημεριανού ήλιου που έμπαινε μέσα από τις χαραμάδες της καταπακτής. «Είμαστε πρόσφυγες. Άλλοι από εμάς έχασαν τους δικούς τους και δεν ξέρουν που είναι, άλλοι έπαθαν πράγματα άσχημα. Άλλα έφυγαν γιατί φοβήθηκαν ανθρώπους που ήθελαν να τους κάνουν κακό. Άλλοι έχασαν τα σπίτια τους ή και ολόκληρα τα χωριά τους από βόμβες και επιθέσεις», είπε ένα ψηλό αγόρι.

«Μάλιστα», είπε ο Άη Βασίλης στεναχωρημένος. «Λοιπόν, θα σας πω περισσότερα για τη δική μου ιστορία», τους είπε αλλάζοντας τον τόνο της φωνής του, προσπαθώντας να κρύψει τη λύπη του. Και άρχισε να τους λέει μία θεότρελη ιστορία που την έφτιαξε εκείνη την ώρα: ότι ήταν ένας μάγος από την Αραβία και ότι πήγαινε καβάλα στην καμήλα του στην Ευρώπη γιατί είχε βρει το μεγάλο μυστικό του αιώνιου γέλιου και ήθελε να πάει σε διεθνή επιστημονικά συνέδρια να το παρουσιάσει, και ότι η καμήλα του κάποια στιγμή άρχισε να του μιλά και να του λέει τη δική της ιστορία και άλλα πολλά αλλόκοτα και ασταία. Η τρελή του ιστορία έκανε κάποια από τα παιδιά να γέλουν. Άλλα πάλι, όπως το ψηλό αγόρι, παρέμεναν σιωπηλά, βυθισμένα στις σκέψεις τους. Αφού τελείωσε την ιστορία πήγε πάλι προς τη γνώριμη γωνιά του αμπαριού όπου είχε προσγειωθεί όταν τον έσπρωξαν μέσα. Κάθισε να σκεφτεί το σχέδιο της παράδοσης των δώρων από τη στιγμή που θα αποβιβάζονταν στην Ιταλία. Προσπαθούσε να υπολογίσει με ποιο τρόπο θα έφτανε γρηγορότερα στα συμφωνημένα σημεία συνάντησης με τα ζωτικά.

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Και ενώ τα σκεφτόταν όλα αυτά, ένα από τα αγόρια τον πλησίασε και κάθισε σταυροπόδι δίπλα του. Ο Άη Βασίλης το κοίταξε. «Νομίζω ότι κάτι θέλεις να μου πεις», του είπε ήρεμα. «Ναι. Αν όπως λες είσαι ειδικός στα παιδικά χαμόγελα, θα ήθελα να σου πω τη δική μου ιστορία, για να δεις τι μπορείς να κάνεις.», απάντησε το αγόρι και ξεκίνησε να αφηγείται.

«Με λένε Μαμαντού. Είμαι 15. Είμαι από την Νιγηρία. Ζούσαμε ευτυχισμένοι με τους γονείς και την 5χρονη αδελφή μου σε ένα όμορφο σπίτι, σε μία από τις μεγάλες πόλεις της χώρας. Ο πατέρας μου ήταν διευθυντής σε μία δημόσια υπηρεσία. Είχε πολλές γνωριμιές στην κυβέρνηση. Η μαμά μου δεν δούλευε, ασχολιόταν με τις δουλειές του σπιτιού και μας πρόσεχε. Κάποια στιγμή ξέσπασαν επιθέσεις εναντίον της κυβέρνησης. Εγώ πήγαινα σε καλό αγλικό σχολείο και διάβαζα κρυφά αγλικές εφημερίδες που έφερνε ο πατέρας μου. Από εκεί μάθαινα ότι τα πράγματα στη χώρα δεν πάνε καλά. Ένα βράδυ κρυφάκουσα τους γονείς μου να συζητούν, τη μαμά μου να κλαίει και να λέει ότι φοβάται γιατί ο μπαμπάς είναι γνωστός φίλος της κυβέρνησης και τον μπαμπά μου να της λέει ότι δεν θα αφήσει κανέναν να μας κάνει κακό και ότι έχει καταστρώσει ένα σχέδιο που θα μας σώσει σε περίπτωση κινδύνου. Εκείνο το βράδυ δεν κοιμήθηκα. Λίγες μέρες μετά τρώγαμε βραδινό όλοι μαζί στην κουζίνα όταν ακούσαμε να καταφτάνουν στη γειτονιά φορτηγά και τζιπ και άντρες να φωνάζουν, άλλους να δίνουν διαταγές και άλλους να απειλούν. Ακούσαμε τον θόρυβο να πλησιάζει προς το σπίτι όταν κάποιος άρχισε να προσπαθεί να σπάσει την είσοδο του σπιτιού με κλωτσιές. Τότε η μητέρα μου άρχισε να κλαίει και να φωνάζει αγκαλιάζοντάς μας. Ο πατέρας μου άνοιξε το παράθυρο της κουζίνας που επικοινωνούσε με τον κήπο στην πίσω πλευρά του σπιτιού μας και μου είπε να πάρω την αδελφή μου και να τρέξουμε να βρούμε έναν καλό φίλο που γνώριζα καλά, στην άλλη άκρη της πόλης, προσπαθώντας να μη με δει κανένας. Ήταν η τελευταία φορά που είδα τους γονείς μου. Έφτασα στον φίλο του πατέρα μου, κουβαλώντας την αδελφή μου στους ώμους μου και χωρίς να σταματήσω πουθενά. Κατάφερα να του πω τι συνέβη με μεγάλη προσπάθεια γιατί η φωνή δεν έβγαινε από μέσα μου. Εκείνος μας έκρυψε στο υπόγειο του σπιτιού του και μου είπε να μην ανησυχώ και ότι θα τα κανονίσει όλα. Μείναμε εκεί τρεις μέρες, ενώ σε όλη την πόλη ακούγονταν εκρήξεις και σειρήνες. Την τέταρτη μέρα, ο φίλος του πατέρα μου μας έβγαλε από το υπόγειο και με χιλιες προφυλάξεις μας έβαλε στο πορτ μπαγκάζ του αυτοκινήτου του και μας οδήγησε σε μια γειτονική πόλη που είχε θάλασσα. Το ότι ήμασταν κοντά σε θάλασσα το καταλάβαμε από τους ήχους των γλάρων που τους ακούγαμε χωρίς να τους βλέπουμε. Ο φίλος του πατέρα μου μας έβγαλε από το πορτ μπαγκάζ πολλές ώρες αφού φτάσαμε.»

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Ήταν νύχτα και δεν μπορούσα να καταλάβω που βρισκόμασταν ούτε και πρόλαβα γιατί ο φίλος του πατέρα μου μας τράβηξε γρήγορα προς ένα μεγάλο σκοτεινό πλοίο που είχε δέσει στο ακρογιάλι. Το πλοίο δεν είχε ούτε ένα φωτάκι. Μόνο κάτι σκιές έβλεπες να τρέχουν πέρα δώθε στο κατάστρωμά του. Μία σιδερένια πόρτα άνοιξε, κάποιος μας έσπρωξε μέσα, η πόρτα έκλεισε πίσω μας και ούτε τον φίλο του πατέρα μου ξαναείδα από τότε. Μέσα στο σκοτάδι, δύο δυνατά χέρια μας σήκωσαν και τους δύο, εμένα και την αδερφή μου και μας έστειλαν μέσα σε μια αποθήκη του καραβιού που αμέσως μετά έβαλε μπρος τις μηχανές και σύντομα κατάλαβα ότι πλέαμε μέσα στη θάλασσα. Κοιμήθηκα με την αδελφή μου μέσα στην αγκαλιά μου. Η αδελφή μου από τη στιγμή που φύγαμε κυνηγημένοι από το σπίτι δεν είπε λέξη. Ούτε κι εγώ. Μόνο την έσφιγγα κοντά μου και δεν την αφήσα στιγμή. Το επόμενο πρωί η πόρτα άνοιξε, μέσα μπήκε το φως του ήλιου και μπροστά μας εμφανίστηκε ένας λευκός άνδρας. Μας είπε ότι το καράβι ήταν δικό του και ότι θα ήμασταν και οι δύο εντάξει αν ήμουν υπάκουος και δούλευα σκληρά. Και τότε άρχισαν οι πολύ δύσκολες μέρες για μένα. Κάθε μέρα έπρεπε να πλένω και να σφουγγαρίζω ολομόναχος το κατάστρωμα εκείνου του καραβιού που κάθε τόσο σταματούσε σε απόμερα ακρογιάλια και φόρτωνε ξύλινα κασόνια μέσα στη νύχτα. Και όταν κουραζόμουν και έπεφτα σε μια γωνιά εξαντλημένος, ο λευκός άνδρας ερχόταν και μου πέταγε νερά στο πρόσωπο για να ξυπνήσω και να συνεχίσω. Ο άνδρας αυτός δεν ήταν το ίδιο κακός με την αδερφή μου. Όσο εγώ δούλευα, της μάθαινε την γαλλική αλφαβήτα, τραγούδια από την πατρίδα του και άλλα τέτοια. Έτσι πέρασαν 5 μήνες. Ένα βράδυ που δούλευα μέχρι τη νύχτα, ένας συμπατριώτης μου από το πλήρωμα με πλησίασε και με ρώτησε για τον πατέρα μου. Σάστισα. Πως ήξερε για τον πατέρα μου; Μου είπε ότι κάποτε είχαν δουλέψει μαζί και τον εκτιμούσε πολύ και μου υποσχέθηκε ότι θα μας βοηθήσει και να κάνω λίγη ακόμα υπομονή. Έτσι, ένα βράδυ που είχαμε αράξει σε κάποια ακτή και ήταν αυτός σκοπιά στο καράβι, άνοιξε την πόρτα της αποθήκης που μας φυλάκιζε κάθε βράδυ ο λευκός καπετάνιος και μου ψιθύρισε να φύγω. Πήρα την αδελφή μου από το χέρι αλλά αυτός μου είπε ότι μόνο εγώ θα μπορούσα να φύγω. Του είπα ότι δεν μπορώ να την αφήσω αλλά εκείνος μου ορκίστηκε ότι θα την έσωζε και θα την έστελνε στους γονείς μας. Αλλά εγώ σιγά μην αφήναι μόνη της την αδερφή μου! Δεν θυμάμαι πολλά απ' όσα ακολούθησαν. Αλήθεια. Λες και εκείνες οι στιγμές έχουν σβηστεί. Θυμάμαι μόνο ότι βρέθηκα στη θάλασσα να κολυμπάω προς την ακτή με την αδελφή μου στην πλάτη και μετά να τρέχω και πάλι κουβαλώντας τη ενώ πίσω μας οι ναύτες μας απειλούσαν και κάποιος πυροβόλησε κιόλας.

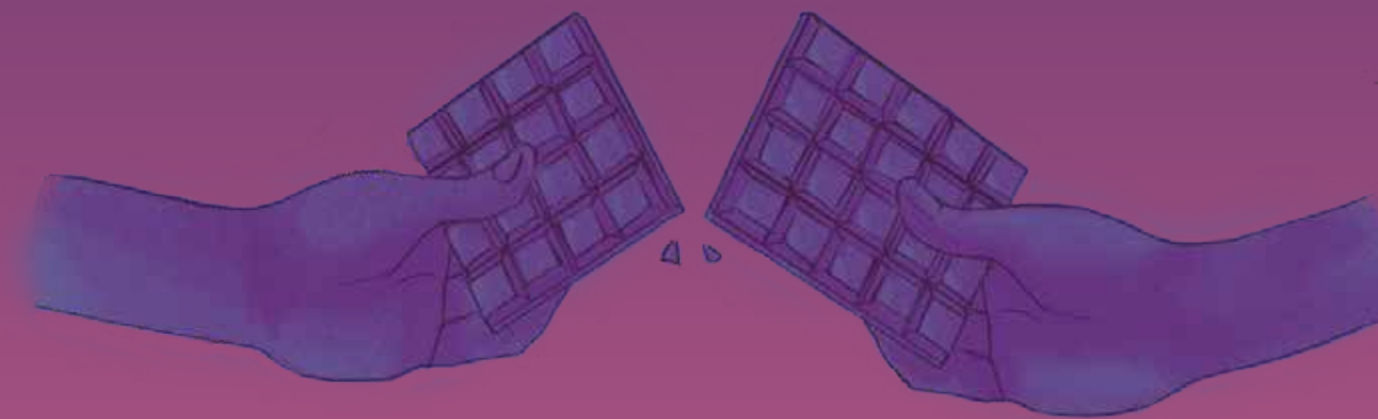

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Ο Άη Βασίλης κοίταζε το αγόρι βαθιά μέσα στα σκούρα μάτια του που έλαμπαν μέσα στο μισοσκόταδο. Ύστερα κοίταξε ακόμα πιο βαθιά μέσα τους πλησιάζοντας το πρόσωπό του πιο κοντά στο πρόσωπο του παιδιού που έμεινε ακίνητο. Και ξαφνικά, ο Άη Βασίλης με μια κίνηση πίσω από το αυτί του παιδιού εμφάνισε σαν ταχυδακτυλουργός μία σοκολάτα από αυτές που είχε πάντα μαζί του για να καλοπιάνει τους ταράνδους του όταν έδειχναν να έχουν κουραστεί. Ο Άη Βασίλης έκοψε τη σοκολάτα στη μέση κάνοντας νόημα του αγοριού να δώσει το μισό στην αδελφή του. Το αγόρι χαμογέλασε. «Μακάρι να μπορούσα να σου πω για τους γονείς σου και μακάρι να ξαναμιζέστε. Εγώ είμαι απλώς ένα ταπεινός ειδικός στα παιδικά χαμόγελα», απάντησε ο Άη Βασίλης και χάιδεψε το αγόρι στο κεφάλι. Ύστερα το αγόρι έτρεξε στην αδελφή του, την ξύπνησε ήρεμα και της έδειξε τη σοκολάτα. Το κορίτσι ανασηκώθηκε και μαζί άρχισαν να δαγκώνουν μικρά κομμάτια από το γλυκό τους δώρο.

Έπεσε η νύχτα και όπως ο ουρανός ήταν συννεφιασμένος, ούτε αστέρια ούτε φεγγάρι υπήρχαν για να χαρίσουν λίγο φως στο θεοσκότεινο αμπάρι όπου ήταν κλειδωμένα τα παιδιά και ο μυστηριώδης συνταξιδιώτης τους. Ο Άη Βασίλης όμως δεν το έβαλε κάτω και με τις θεότρελες ιστορίες του κράτησε συντροφιά στα παιδιά μέχρι αργά τη νύχτα. Ένα-ένα αποκοιμιόταν και όταν και το τελευταίο παιδί που άκουγε όλη νύχτα τις ιστορίες δαγκώνοντας τα νύχια του αποκοιμήθηκε κουλουριασμένο πάνω σε ένα χαρτόνι, ο Άη Βασίλης τραβήχτηκε και αυτός στο τσουβαλένιο του κρεβάτι. Εκεί ξανάπιασε τους υπολογισμούς, που, πότε, πως. Ήταν αισιόδοξος. Οι Ιταλοί, παλιότερα, είχαν περάσει μεγάλες δυσκολίες. Ήταν λαός που ξενιτεύτηκε σε όλες τις γωνιές του κόσμου για να βρει αυτά που δεν μπορούσε να πάρει από τη γη του. Οι Ιταλοί γνώριζαν τι σημαίνει να φεύγεις από τη χώρα σου. Αυτά σκεφτόταν ώσπου και τα δικά του μάτια άρχισαν να βαραίνουν...και να βαραίνουν...και να βαρ...αίν...ουνν...

Νωρίς το επόμενο πρωί, όλοι και όλες ξύπνησαν ξαφνικά από μια σειρήνα που ήταν τόσο εκκωφαντική που τα παιδιά έκλειναν τα αυτιά τους με τα χέρια τους και άρχισαν να τρέχουν πέρα δώθε μέσα στο στενό αμπάρι. Το πλοίο που έπλεε όλη νύχτα, είχε φτάσει στα ανοιχτά της Νότιας Ιταλίας, μιας πανέμορφης περιοχής που φημίζεται για τις ζωηρές μουσικές της, τα λαχταριστά φαγητά της και τους χαρούμενους ανθρώπους της. Το τοπίο ήταν βγαλμένο από τραγούδι, με τους καταπράσινους λόφους και τα χωράφια με τα συννεχόμενα ελαιόδεντρα κάπου κάπου να διακόπτονται από μαγικές παραλίες με αστραφτερά κυματάκια να φτάνουν ήσυχα στις ακτές της.

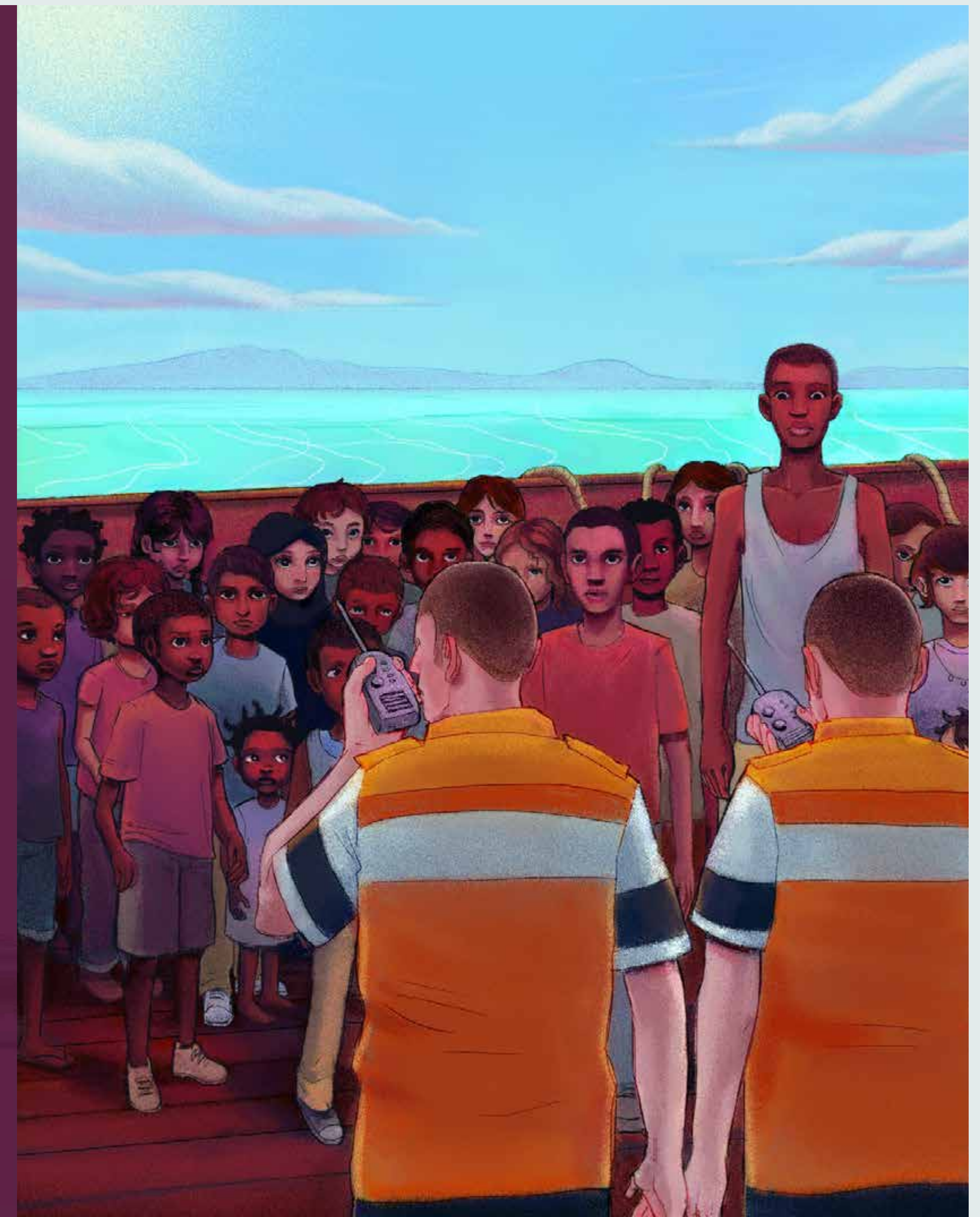

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Ησειρήνια ήταν ενός μικρού σκάφους που περιπολούσε στα θαλάσσια σύνορα της Ιταλίας και άρχισε να πλησιάζει το πλοίο από τη Λιβύη. Όμως αυτό που δεν ήξεραν οι επιβάτες του, ήταν ότι ο καπετάνιος του καραβιού που δεν είχαν δει ποτέ, το είχε σκάσει το προηγούμενο βράδυ με τους άνδρες του, μέσα σε ένα μεγάλο φουσκωτό που είχαν πάνω στο καράβι. Και καπετάνιο έβαλαν έναν πρόσφυγα που κρατούσαν σε όλο το ταξίδι κλεισμένο σε μια καμπίνα. Αυτός ο άνδρας ήταν και ο ίδιος καπετάνιος αλλά έφυγε από τη χώρα του κυνηγημένος. Έτσι το πλοίο απέκτησε καπετάνιο πρόσφυγα που σίγουρα θα είχε μεγαλύτερη έγνοια για το καράβι από το πλήρωμα που το έσκασε. Το ιταλικό σκάφος της ακτοφυλακής κάποια στιγμή κατάφερε να πλησιάσει το καράβι και ο κυβερνήτης του ζήτησε με τον ασύρματο από τον καπετάνιο να σταματήσει. Ο νέος καπετάνιος ήλπιζε ότι οι Ιταλοί ακτοφύλακες θα καταλάβαιναν αμέσως τι συμβαίνει, θα οδηγούσαν το πλοίο με ασφάλεια στην ακτή και από εκεί θα ξεκινούσε μια καινούρια μέρα για όλους. Οι ακτοφύλακες ανέβηκαν με ανεμόσκαλες στο πλοίο και το πρώτο που έκαναν ήταν να ψάξουν στο αμπάρι. Όταν άνοιξαν την καταπακτή του, τα παιδιά και ο Άη Βασίλης τυφλώθηκαν από το φως. Οι Ιταλοί άρχισαν να δίνουν οδηγίες σε μια ακαταλαβίστικη γλώσσα. Τα παιδιά ανέβηκαν τη σκουριασμένη σκάλα του αμπαριού και οι ακτοφύλακες άρχισαν την καταμέτρηση. Όταν τελείωσαν είπαν κάτι μεταξύ τους, ένας έβγαλε τον ασύρματο και μίλησε σε κάποιον συμπατριώτη του. Μια φωνή απάντησε μέσα από τον ασύρματο και μετά ο ακτοφύλακας ρώτησε αν κάποιος ήξερε ιταλικά. Ένα παιδί από τη Σομαλία γνώριζε και έκανε τον μεταφραστή. Ο Ιταλός του είπε ότι λυπόταν πολύ αλλά το πλοίο, σύμφωνα με τις οδηγίες που είχε πάρει, δεν θα μπορούσε να δέσει σε κάποιο από τα λιμάνια της Κάτω Ιταλίας γιατί η κυβέρνηση συνεδρίαζε εκείνη την ώρα για να αποφασίσει. Ύστερα οι ακτοφύλακες κατέβηκαν στο σκάφος και έφυγαν.

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Ο Άη Βασίλης όμως, δοκιμασμένος στις περιπέτειες, και πάλι δεν έχασε καιρό. Υπολόγισε γρήγορα ποιες ήταν οι κοντινότερες επιλογές και αποφάσισε ότι η Ισπανία ήταν η καλύτερη από αυτές. Οι κάτοικοί της ήταν, όπως γνώριζε, από τους πιο φιλόξενους σε όλη την Ευρώπη, τους άρεσε η ηρεμία και η παρέα. Έτσι πίστεψε ότι οι Ισπανοί θα τους υποδέχονταν, θα έδιναν προστασία στα παιδιά και ο ίδιος θα μπορούσε να ξεκινήσει την παράδοση των δώρων σε μία μεγάλη χώρα με μεγάλο πληθυσμό παιδιών. Ανέβηκε γρήγορα στη γέφυρα πατώντας την κλεμπία του, σκουντουφλώντας, ξαναβάζοντας την παντόφλα που το έφυγε σε ένα σκαλί και εξήγησε το σχέδιό του στον νέο καπετάνιο. Εκείνος, που ήξερε καλά τους χάρτες και τις ναυτικές αποστάσεις, συμφώνησε.

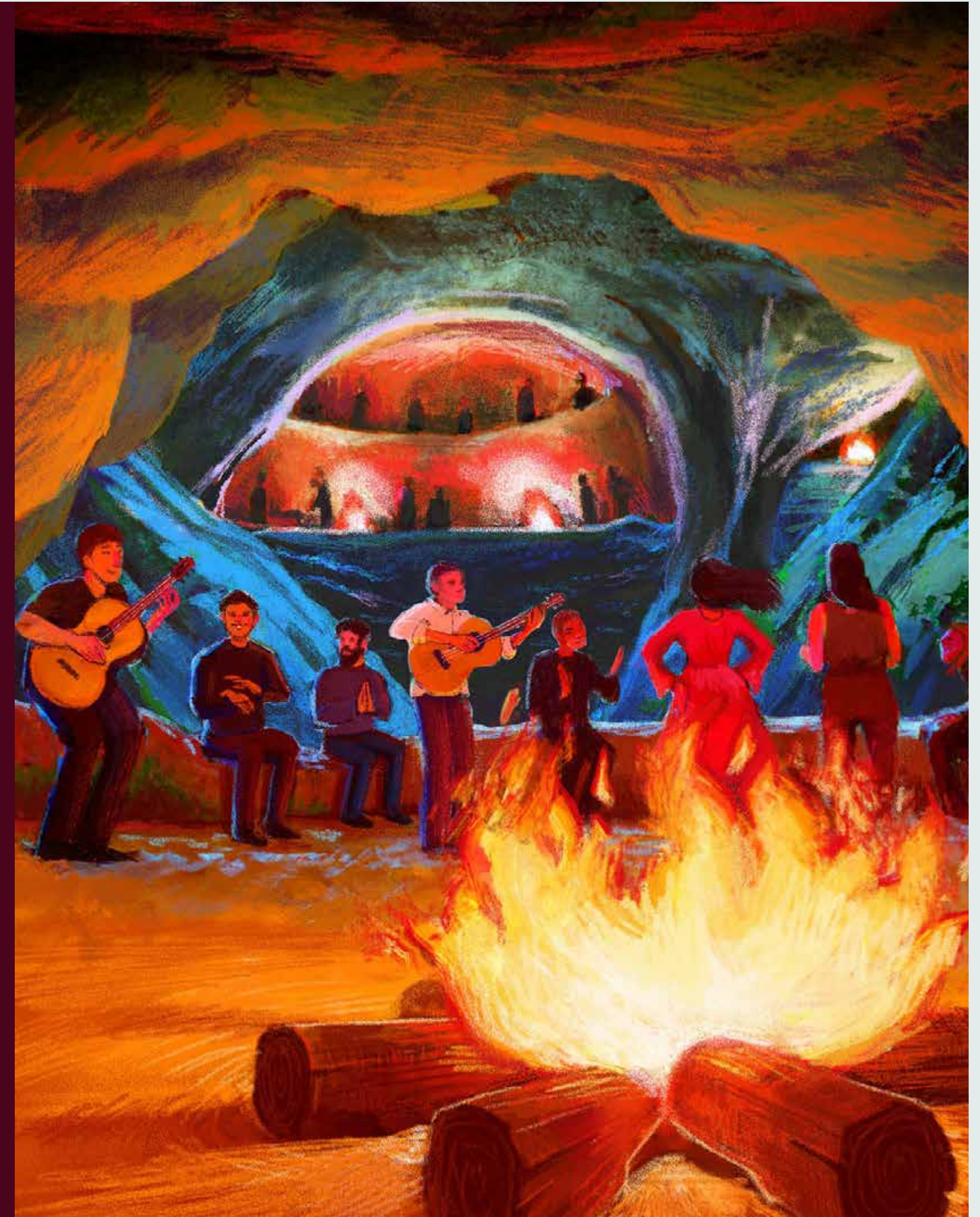
Μαζί συγκαλέσαν την συνέλευση των παιδιών, τους εξήγησαν το σχέδιο και τους ανέθεσαν δουλειές του καραβιού. Και σε λίγο όλα ήταν έτοιμα. Το πλοίο έβαλε και πάλι μπρος και καθώς απομακρυνόταν από τα παράλια της Κάτω Ιταλίας, τα παιδιά έμειναν να κοιτάζουν προς την ακτή. Την ίδια στιγμή, Ιταλοί όλων των ηλικιών, όταν έμαθαν ότι πλησίαζε στις περιοχές τους ένα καράβι με προσφυγόπουλα, έτρεξαν να το προϋπαντήσουν. Μαζεύτηκαν πλήθη και όταν έμαθαν για την απαγόρευση στο πλοίο να πλησιάσει μέχρι να αποφασίσει η κυβέρνηση, εξοργίστηκαν γιατί το θεωρούσαν ντροπή για τη χώρα τους να μην προσφέρει βοήθεια σε ανθρώπους και μάλιστα σε παιδιά. Και το νέο έφτασε σε κάθε γωνιά της Ευρώπης και του κόσμου.

Η νύχτα έπεσε και μετά ο ήλιος ανέβηκε και πάλι στη συνηθισμένη του θέση. Και ξαναήρθε η νύχτα. Σε όλη τη διάρκεια του ταξιδιού όλα τα παιδιά βοηθούσαν τον καπετάνιο και τον Άη Βασίλη όπως μπορούσε το καθένα και καθώς τραβούσαν σχοινιά ή έβγαζαν τα δίχτυα που έφερναν λογιών- λογιών μικρά και μεγάλα ψάρια, τραγουδούσαν τραγούδια από τις χώρες τους, γελούσαν και πείραζαν το ένα το άλλο.

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Η νύχτα ξανάπεσε και λίγο πριν ξημερώσει, ο Άη Βασίλης άρχισε να ξυπνάει ήσυχα ένα-ένα τα παιδιά που κοιμούνταν κουλουριασμένα το ένα δίπλα στο άλλο στο κατάστρωμα δείχνοντάς τους με το δάχτυλό του να κάνουν ησυχία και να τον ακολουθήσουν. Όταν τα παιδιά μαζεύτηκαν ήσυχα στην πλευρά που τους έδειξε ο Άη Βασίλης είδαν και άκουσαν το πιο περίεργο θέαμα: γύρω γύρω πυκνή ομίχλη, πίσω από την ομίχλη μπορούσες να καταλάβεις ότι έστεκε ένα θεόρατος μαύρος βράχος αλλά κανείς δεν τον έβλεπε καθαρά. Και το καράβι να πλίνει αργά-αργά με τις μηχανές σχεδόν σβηστές πλάι στο μαύρο βράχο. Σε μερικά σημεία του αέρινου σεντονιού της ομίχλης φαίνονταν μικρές φωτίτσες, μια εδώ, μια παρά 'κει. Και το πιο παράξενο απ' όλα, από τα σημεία όπου έκαιγαν οι μικρές φωτιές έρχονταν δυνατοί, πανέμορφοι ήχοι από έγχορδα όργανα, μια γυναικεία φωνή τραγουδούσε και το τραγούδι της ήταν σαν κλάμα και γέλιο μαζί και ακούγονταν και ήχοι από χέρια που χτυπούσαν παλαμάκια σε περίεργους ρυθμούς. Καθώς τα παιδιά άκουγαν μαγεμένα και η ομίχλη έφευγε, το θαύμα αποκαλύφθηκε: σε διάσπαρτες σπηλιές, μέσα στο βράχο, παρές-παρές κάθονταν μελαμπίνοι άντρες και γυναίκες, άλλοι παίζοντας κιθάρα, άλλοι ακουμπώντας την πλάτη τους στα τοιχώματα των βράχων. Άλλοι χόρευαν χτυπώντας δυνατά τα πόδια τους στο βράχο και μια γυναίκα, στη μεσαία σπηλιά, τραγουδούσε περιτριγυρισμένη από γονατιστούς άνδρες που χτυπούσαν ρυθμικά τις παλάμες τους. «Η Ανδαλουσία», μονολόγησε ο Άη Βασίλης ενώ τα παιδιά κοιτούσαν μαγεμένα, «η αρχαία γωνιά της Ισπανίας που θέλησαν τόσοι στρατοί, Μυκηναίοι, Ρωμαίοι, Βυζαντινοί, Βησιγότθοι, Άραβες. Εδώ που ελοι άφησαν το χνάρι τους ίσως και εμείς καταφέρουμε να γίνουμε δεκτοί.».

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Και καθώς παιδιά και Άη Βασίλης παρακολουθούσαν αυτά που η τύχη τους έφερε μπροστά τους, η θάλασσα ταραχτήκε, τεράστια αγριεμένα κύματα άρχισαν να σηκώνονται και ο καπετάνιος που πιάστηκε απροετοίμαστος ξαφνικά φώναξε: «προσοχή! Προσοχή! Ύψαλοι μπροστά! Κρατηθείτε γερά!». Το πλοίο πήγαινε κατευθείαν πάνω σε έναν κοφτερό βράχο που έβγαινε σαν θαλάσσιο τέρας από το βυθό της Μεσογείου. Ο καπετάνιος έκανε μια απότομη μανούβρα, το πλοίο απέφυγε την καταστροφή αλλά ένα γιγαντιαίο κύμα σήκωσε το πλοίο και το έστειλε τόσο μακριά που σε λίγα δευτερόλεπτα ο βράχος με τους μουσικούς φάνηκε να είχε απομακρυνθεί πολλά μίλια. Από το σημείο που βρέθηκε το καράβι, ο καπετάνιος διέκρινε ένα λιμάνι και μια πόλη ξεπρόβαλλε πίσω από τα αμέτρητα κύματα. «Πρόσω ολοταχώς!» είπε ο Άη Βασίλης και ο καπετάνιος έβαλε τις μηχανές στο φουλ. Όμως και πάλι η θάλασσα και τα βράχια δεν έδωσαν στο περιπλανώμενο πλεούμενο την υποδοχή που ήλπιζε το πλήρωμά του. Κάθε που το καράβι πλησίαζε στην είσοδο του λιμανιού, ένα μεγάλο κύμα του έκλεινε το δρόμο και το έστειλε και πάλι στα ανοιχτά.

Εν τω μεταξύ η είδηση του περιπλανώμενου καραβιού με τα δεκάδες παιδιά που αναζητούσαν καταφύγιο στην Ευρώπη είχε διασχίσει όλη την ήπειρο. Όλα τα κανάλια, τα ραδιόφωνα, οι εφημερίδες και το διαδικτυο είχαν γεμίσει από τις εικόνες του καραβιού να φτάνει στην Ιταλία, την κυβέρνηση να του αρνείται την είσοδο μέχρι να πάρει απόφαση, εικόνες των παιδιών που καταμετρούσαν στο κατάστρωμα οι Ιταλοί ακτοφύλακες και μετά το καράβι να θαλασσοδέρνεται στα ανοιχτά της Ανδαλουσίας. Και μετά δηλώσεις και διαμαρτυρίες από ανθρώπους του πνεύματος, καλλιτέχνες, δικηγόρους και μια-δυο κυβερνήσεις που ζητούσαν το καράβι να γίνει αμέσως δεκτό από την Ισπανία και να μην μπει η ζωή τόσων ανυπεράσπιστων παιδιών σε κίνδυνο. Οι περισσότερες όμως κυβερνήσεις σιωπούσαν. Δεν ήθελαν να πιέσουν την Ιταλία ή την Ισπανία να δεχτούν το καράβι. Κι έμενε έτσι το καράβι να θαλασσοδέρνεται στα ανοιχτά της Ανδαλουσίας και τα παιδιά, κρεμασμένα από τα κάγκελα του καταστρώματος να κοιτάζουν βρεγμένα και κρυωμένα την ισπανική ακτή που δεν θα κατάφερναν να πλησιάσουν. Την ώρα που ο καπετάνιος και ο Άη Βασίλης απογοητευμένοι έπαιρναν την απόφαση να ορίσουν καινούριο προορισμό και άφηναν πίσω τους τη θάλασσα της Ανδαλουσίας, η ισπανική κυβέρνηση αποφάσισε να δεχτεί το καράβι. Τα νέα όμως δεν έφτασαν έγκαιρα στο πλοίο που ήδη κατευθυνόταν προς την άλλη άκρη της Μεσογείου: προς την Ελλάδα.

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

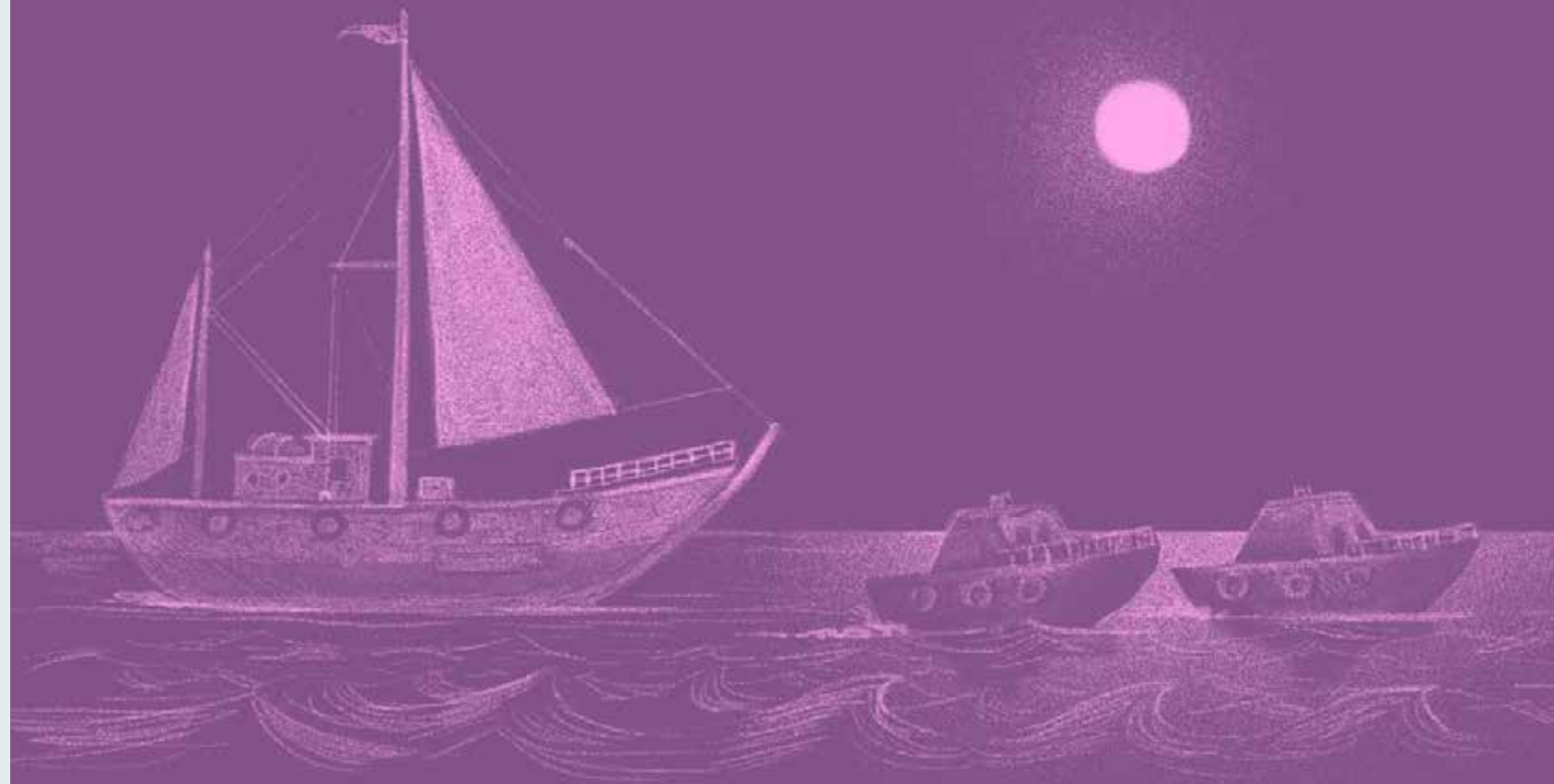
Εν τω μεταξύ, ξέσπασαν διαδηλώσεις από παιδιά σε όλη την Ευρώπη. Καθώς ήταν ακόμα διακοπές Χριστουγέννων και τα σχολεία ήταν κλειστά, τα παιδιά περνούσαν αρκετές ώρες μπροστά στην τηλεόραση και στα κινητά τους όπου έφταναν οι εικόνες των θαλασσοδαρμένων παιδιών. Πολύ γρήγορα, παιδιά κάθε ηλικίας άρχισαν να συγκεντρώνονται σε πλατείες και να κλείνουν λεωφόρους μικρών και μεγάλων πόλεων. Τα πιο μικρά ζητούσαν από τους γονείς τους να τα συνοδεύσουν. Τα πιο μεγάλα πήγαιναν μόνα τους σε παρέες και όλα μαζί διαδήλωναν ένα και μόνο αίτημα προς τις κυβερνήσεις της Ευρώπη που σφύριζαν αδιάφορα: δεχτείτε εδώ και τώρα το πλοίο και τα παιδιά! Οι ξαφνιασμένοι δημοσιογράφοι έπαιρναν δηλώσεις από τα πιο μαχητικά παιδιά και οι κάμερα μεν προσπαθούσαν να ανοίξουν δρόμο μέσα από τα πλήθη των παιδιών. «Κύριε πρόεδρε, θα μπορούσες να είσαι ο πατέρας μου και να ήμουν ο γιος σου που είχε φυλακιστεί σε αυτό το καράβι. Τι θα έκανες τότε;», είπε ένας 13χρονος σε μια μεγάλη πλατεία της Πορτογαλίας σε μια δημοσιογράφο. «Αν τα παιδιά πάθουν κάτι να ξέρετε ότι δεν θα σας το συγχωρέσουμε ποτέ», δήλωσε σε ένα μεγάλο πάρκο του Βερολίνου μία 10χρονη που κρατούσε το χέρι της μαμάς της.

Πέρασαν δύσκολες μέρες και νύχτες για το περιπλανώμενο καράβι. Τα περισσότερα παιδιά είχαν εξαντληθεί. Η λιγοστή τροφή που είχε αφήσει το πλήρωμα που το έσκασε τελείωνε και το νερό λιγόστεψε τόσο που άρχισαν να πίνουν θαλασσινό νερό. Ο Άη Βασίλης ήξερε ότι η Ελλάδα είναι η τελευταία τους ελπίδα. Υπολόγιζε στους ανθρώπους της. Ήταν λαός που είχε περάσει πολλά. Προσφυγιά, όχι μια και δυο αλλά πολλές φορές, πολέμους, φτώχεια, πείνα. Αλλά σχεδόν πάντα κατάφερναν να ορθοποδήσουν και να συνεχίσουν. Μάλιστα οι πολλοί παλαιότεροί τους είχαν και έναν θεό για τη φιλοξενία που τον έλεγαν Ξένο Δία. Αυτά σκεφτόταν ο Άη Βασίλης, καθισμένος δίπλα στον άπνοο καπετάνιο, προσπαθώντας και αυτός να κρατήσει τα μάτια του ανοιχτά, όταν στον ορίζοντα φάνηκαν τα πρώτα πέτρινα στολidia του Αιγαίου πελάγους: τα νησιά των Κυκλάδων.

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Εκείνη ακριβώς τη στιγμή, ο Άη Βασίλης είδε μέσα από τα κιάλια ελληνικά πλοία να πλησιάζουν. Για μια στιγμή φοβήθηκε. Όμως αυτή τη φορά, τα πλοία της ελληνικής ακτοφυλακής είχαν έρθει για να συνοδεύσουν το πλοίο και όχι να διώξουν. Μόλις τα παιδιά το κατάλαβαν άρχισαν να χειροκροτούν και να φωνάζουν χαρούμενα. Οι Έλληνες ανταπέδωσαν με χρωματιστές φωτοβολίδες ψηλά στον αέρα. Το πλοίο οδηγήθηκε μετά από μερικές ώρες στη Λέσβο, το μεγάλο νησί του Βορείου Αιγαίου. Καθώς το καράβι πλησίαζε το χιλιοτραγουδισμένο νησί, άρχισαν να φαίνονται οι λόφοι με τα χιλιάδες ελαιόδεντρα, οι εξωτικές του ακτές, τα κάστρα που άφησαν οι διάφοροι κατακτητές. Και καθώς το πλοίο έμπαινε στο μεγάλο λιμάνι της Λέσβου, πολλοί νεαροί και ηλικιωμένοι κάτοικοί της έτρεξαν για να κάνουν ό,τι μπορούν για να απαλύνουν την ταλαιπωρία των παιδιών. Και αυτό δεν ήταν τυχαίο γιατί και οι ίδιοι κάποτε είχαν φύγει κυνηγημένοι από τις πόλεις και τα σπίτια τους και σε αυτό το νησί βρήκαν τη βοήθεια που έψαχναν. Και εδώ ξανάφτιαξαν τη ζωή τους από το μηδέν.

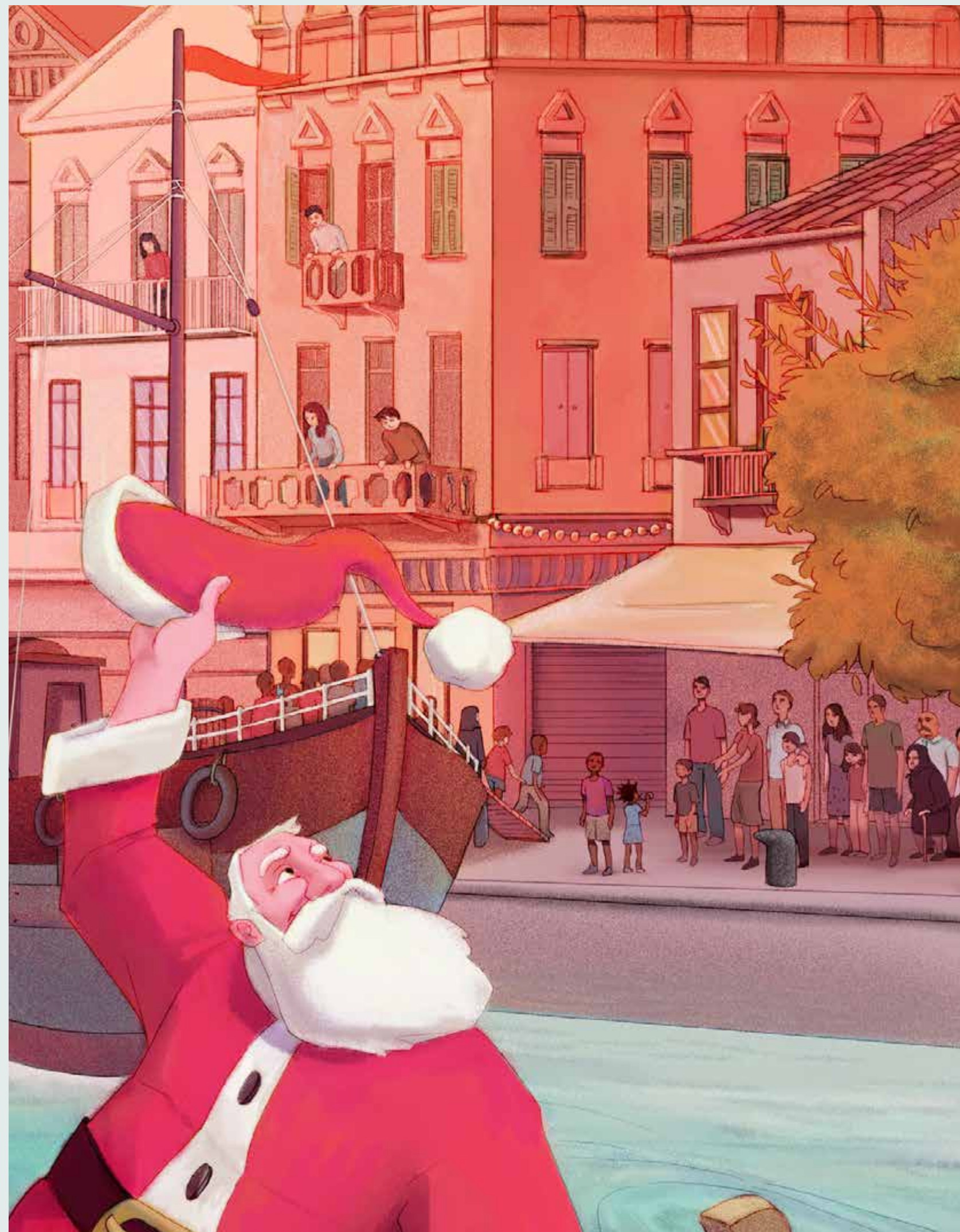

Καθώς τα πρώτα παιδιά πατούσαν το πόδι τους στην προβλήτα του λιμανιού και τα παιδιά του νησιού τους πρόσφεραν νερό και φρούτα, η αγωνία του Άη Βασίλη φούντωνε. Το σημείο συνάντησης στην Ελλάδα που είχε αποφασιστεί με τα ξωτικά ήταν στην Αθήνα. Αλλά για να φτάσει μέχρι εκεί θα έμπαινε σε καινούριες, επικίνδυνες περιπέτειες. Δεν μπορούσε να ρισκάρει να εμφανιστεί μπροστά στους Έλληνες. Εδώ ήταν γνωστός. Η γενειάδα του, τα παραπάνω του κιλά, το ροδαλό του πρόσωπο θα τον πρόδιδαν ή θα κινούσαν σίγουρα υποψίες.

Καθώς στεκόταν πίσω-πίσω στο κατάστρωμα και προσπαθούσε να σκαρφιστεί στα γρήγορα ένα καινούριο σχέδιο, από το πλάι του καραβιού που δεν ήταν ορατό από το λιμάνι άκουσε ένα «Ψιτ!». Πλησίασε, κοίταξε μπροστά αλλά δεν είδε τίποτα. Μόνο θάλασσα και ουρανός. «Ψιτ!» ξανάκουσε από πιο χαμηλά. Κοίταξε κάτω και τι να δει! Το έλικθρό του να αστράφτει κατακόκκινο, να επιπλέει σε ειδικά προσαρμοσμένες σανίδες, με τους τάρανδούς του μπροστά να πλατσουρίζουν χαρούμενα στα νερά του Αιγαίου και δύο ξωτικά να του γνέφουν να κατέβει από την ανεμόσκαλα που είχαν ρίξει στο κατάστρωμα!

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Ο Άη Βασίλης άνοιξε τον σάκο του, έβγαλε τα ρούχα της ερήμου που κράτησαν την ταυτότητά του μυστική σε όλο το ταξίδι. Μόλις στερέωσε και το σκουφί του στο κεφάλι του, κοιτάχτηκε σε ένα από τα φινιστρίνια του πλοίου, είδε τον εαυτό του και χαμογέλασε.

Ύστερα έριξε μια τελευταία ματιά στα παιδιά που συνέχισαν να βγαίνουν στην αποβάθρα και είδε το αγόρι που του είχε την ιστορία του να παίρνει ένα μπουκάλι νερό από μία κυρία και να το δίνει στην αδελφή του. Εκείνη την ώρα το αγόρι γύρισε προς το κατάστρωμα, ψάχνοντας τον Άη Βασίλη με το βλέμμα του. Ο Άη Βασίλης έβγαλε το κόκκινο σκουφί του και το ανέμισε στον αέρα. Το αγόρι χαμογέλασε και σήκωσε το χέρι του χαιρετώντας τον παράξενο συνταξιδιώτη του. Ο Άη Βασίλης ένωσε κάπως υγρά τα μάτια του, φορτώθηκε τον σάκο με τα δώρα και κατέβηκε στο έλικηδρο.

Μόλις κάθισε στη θέση του γύρισε στα ξωτικά και τους είπε: « και για πείτε μου τώρα πως θα περάσουμε απαρατήρητοι; ». « Αφεντικό, μην ανησυχείς καθόλου. Πάτα το μπλε κουμπί δίπλα στο χειρόφρενο και θα δεις ». Μόλις ο Άη Βασίλης το πάτησε το έλικηδρο μετατράπηκε σε υποβρύχιο και άρχισε να βυθίζεται αργά βγάζοντας μπουρμπουλήθρες. « Και τώρα περιμένουμε τη νύχτα. Μέχρι τότε μπορείς να φας λίγη γαλοπούλα με πατάτες στο φούρνο που σου κρατήσαμε μέχρι να έρθεις », του είπε το άλλο ξωτικό και του άνοιξε ένα χριστουγεννιάτικο τάπερ.

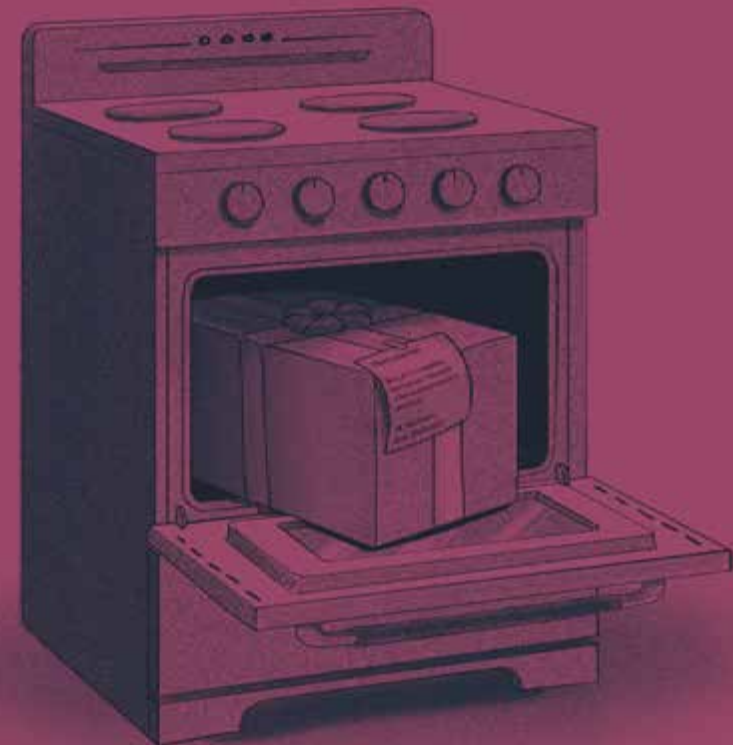
ΕΝΟΤΗΤΑ 3 : ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Το επόμενο πρωί, τα παιδιά όλης της Ευρώπης θα γνώριζαν περίεργες εκπλήξεις. Τα Χριστούγεννα είχαν τελειώσει, τα χριστουγεννιάτικα δέντρα είχαν μπει στο πατάρι και οι κάλτσες για τα δώρα είχαν ξεκρεμαστεί από τα τζάκια. Έτσι τα παιδιά της Ευρώπης βρήκαν τα δώρα τους στα πιο αστεία μέρη: μέσα στο φούρνο, στο ψυγείο, στο πλυντήριο, στην μπανιέρα, στην κατσαρόλα, μέσα σε παντόφλες, σε καπέλα και sleeping bags. Και πάνω σε κάθε δώρο τα παιδιά βρήκαν κολλημένο ένα χειρόγραφο σημείωμα:

«Αγαπητό μου παιδί,

Φέτος, απ' ό,τι ενημερώθηκα, ήσουν πολύ καλό. Ορίστε λοιπόν το δώρο σου...και συγγνώμη για την καθυστέρηση!

Με πολλή αγάπη,
Άγιος (Άη) Βασίλης».

Πολλές νύχτες μετά την παραμονή Χριστουγέννων, αργά, πολύ αργά μέσα στη νύχτα, ο πλανήτης κοιμάται. Ή μάλλον ο μισός πλανήτης, γιατί στον άλλο μισό δεν έχει νυχτώσει ακόμα. Τα άγρια ζώα στο μεγάλο ζωολογικό κήπο του Παρισιού κοιμούνται το ένα κοντά στο άλλο για να προστατευθούν από το τσουχτερό κρύο. Οι άνθρωποι που έχασαν στα σπίτια τους στην Αθήνα κουκουλώνονται με κουβέρτες περιμένοντας ένα ακόμα ξημέρωμα. Κάποιοι μπαμπάδες ή μαμάδες επιστρέφουν στη Νέα Υόρκη ή στην Φρανκφούρτη με το αεροπλάνο για δουλειά. Προσπαθούν χωρίς επιτυχία να κοιμηθούν στο κάθισμά τους και τα κεφάλια τους κουνιούνται πέρα δώθε σαν γιογιό. Και οι πιλότοι που συναντιούνται και πάλι μετά τις διακοπές χαχανίζουν με το ίδιο αστείο που λένε κάθε χρόνο τα βράδια μετά τα Χριστούγεννα: «ευτυχώς και φέτος δεν τρακάραμε το έλκηθρο του Άη Βασίλη».

